

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după punctul 40 se introduc două noi puncte, pct. 41 și 42, cu următorul cuprins:

„41. *mijloc modern de plată* – instrument de plată în înțelesul menționat la art. 5 alin. (1) pct. 31 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, care include cardurile de debit, de credit sau preplătite, precum și soluțiile moderne de plată, care se bazează pe aplicații ce facilitează inițierea unui ordin de plată pentru a se efectua plățile de tip cont la cont;

42. *cont de plăți* – are înțelesul menționat la art. 5 alin. (1) pct. 11 din Legea nr. 209/2019, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 7 alineatul (7), după litera d) se introduc trei noi litere, lit. e) – g), cu următorul cuprins:

- „e) criterii cu privire la utilizarea mijloacelor moderne de plată;
- f) criterii de avertizare timpurie cu privire la capacitatea financiară de a achita obligațiile fiscale;
- g) criterii cu privire la informațiile/faptele înscrise în cazierul fiscal.”

3. La articolul 92, după alineatul (1¹) se introduce un nou alineat, alin. (1²), cu următorul cuprins:

„(1²) Contribuabilul/Plătitorul persoană juridică este declarat inactiv și îi sunt aplicabile prevederile din Codul fiscal privind efectele inactivității, dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) nu are cont de plăți în România sau un cont deschis la o unitate a Trezoreriei Statului;

b) nu a depus situațiile financiare anuale în termen de 5 luni de la împlinirea termenului legal pentru depunerea acestora.”

4. La articolul 92, după alineatul (4) se introduc patru noi alineate, alin. (4¹) – (4⁴) cu următorul cuprins:

„(4¹) Dacă un contribuabil/plătitor declarat inactiv nu se reactivează în termen de un an de la data la care a fost declarat în inactivitate, acesta se dizolvă potrivit actului normativ de înființare, cu excepția societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se dizolvă potrivit art. VIII din Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

(4²) În cazul contribuabilului/plătitorului declarat inactiv care nu se reactivează în termen de un an de la data declarării în inactivitate, organul fiscal are obligația de a formula cerere de dizolvare atât în situația în care nu figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central, cât și în situația în care figurează cu asemenea obligații de plată, dacă nu este subiectul unor sesizări penale.

(4³) Prin excepție de la alin. (4²), în cazul contribuabilului/plătitorului care are inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului formularea cererii de dizolvare se realizează după expirarea termenului de inactivitate temporară, în situația în care nu și-a reluat activitatea.

(4⁴) În termenele prevăzute la alin. (4²) și (4³) organul fiscal, din oficiu, are obligația de a obține și utiliza toate informațiile și documentele necesare pentru stabilirea obligațiilor fiscale ale contribuabilului/plătitorului și de a întreprinde măsuri de recuperare a obligațiilor fiscale/bugetare, potrivit legii.”

5. La articolul 92, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Contribuabilul/plătitorul declarat inactiv conform alin. (1²), se reactivează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (5) și nu se mai află în situația pentru care a fost declarat inactiv, respectiv are cont de plăți în România sau un cont deschis la o unitate a Trezoreriei Statului ori și-a îndeplinit obligația de depunere a situațiilor financiare anuale și nu se află în nicio altă situație din cele prevăzute la alin. (1) lit. d) – g).”

6. La articolul 92, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), (5¹), (6) și (7¹), contribuabilul/plătitorul pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, contribuabilul/plătitorul care a intrat în faliment sau contribuabilul/plătitorul pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal central, la cererea acestora, după îndeplinirea obligațiilor declarative.”

7. La articolul 186 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) să prezinte contract de fideiusiune potrivit art. 193¹.”

8. La articolul 192 alineatul (3), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) debitorul datorează obligații fiscale/bugetare restante reprezentând ajutor de stat și/sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, inclusiv dobânzile aferente datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale.”

9. După articolul 193 se introduce un nou articol, art. 193¹, cu următorul cuprins:

**„Contract
de fideiusiune**

Art. 193¹. – (1) Debitorul persoană juridică trebuie să prezinte un contract de fideiusiune încheiat în formă autentică cu beneficiarul/beneficiarii real/i definit/definiți potrivit art. 4 din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

a) în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu în cazul în care debitorul trebuie să achite obligații fiscale administrate de organul fiscal, care nu fac obiectul eşalonării la plată, cu excepția obligațiilor prevăzute la art. 184 alin. (6) lit. c) și d);

b) în termen de cel mult 5 zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală în cazul în care debitorul nu deține în proprietate bunuri în vederea constituirii de garanții ori acestea sunt insuficiente;

c) în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu în cazul în care debitorul persoană juridică, a fost înființat cu mai puțin de 12 luni anterior depunerii cererii de eşalonare la plată;

d) până la împlinirea scadenței prevăzute de lege inclusiv, în cazul obligațiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. a);

e) până la împlinirea termenului de plată prevăzut de lege în cazul obligațiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. b);

f) până la împlinirea termenului de plată din graficul de eşalonare în cazul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. d);

g) în termen de 10 zile de la data comunicării acordului de principiu în cazul în care debitorul a solicitat modificarea deciziei de eşalonare la plată;

h) până la data depunerii cererii de menținere a valabilității eşalonării la plată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) debitorii prevăzuți la art. 193 alin (3), precum și debitorii persoane juridice la care statul sau o unitate/subdiviziune administrativ-teritorială este acționar majoritar nu trebuie să prezinte un contract de fideiusiune.

(3) Fideiusorul se obligă să stingă:

a) valoarea obligațiilor fiscale administrate de organul fiscal care nu fac obiectul eşalonării la plată inclusiv accesoriile aferente, cu excepția obligațiilor prevăzute la art. 184 alin. (6) lit. c) și d), în situația prevăzută la alin. (1) lit. a);

b) valoarea sumelor eşalonate la plată precum și a dobânzilor datorate pe perioada eşalonării la plată inclusiv accesoriile aferente, pentru care nu au fost constituite garanții potrivit art. 193, în situația prevăzută la alin. (1) lit. b), c) și g);

c) valoarea obligațiilor care constituie condiție de menținere a eşalonării la plată inclusiv accesoriile aferente în situația prevăzută la alin. (1) lit. d) – f);

d) valoarea obligațiilor care trebuie achitate pentru menținerea valabilității eşalonării potrivit art. 200 alin. (2) lit. a) – c) inclusiv accesoriile aferente în situația prevăzută la alin. (1) lit. h).

(4) Contractul de fideiusiune constituie titlu executoriu.

(5) După împlinirea termenului prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. a), b), d), e), s) sau art. 200 alin. (2), după caz, în situația în care debitorul nu a îndeplinit obligația respectivă, organul fiscal competent se îndestulează din bunurile fideiusorului, de îndată. Dispozițiile prezentului cod privind executarea silită se aplică în mod corespunzător.

(6) Contractul de fideiusiune încetează la data stingerii obligației pe care o garantează.

(7) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și debitorilor persoane fizice care trebuie să prezinte un contract de fideiusiune, în formă autentică, încheiat cu o persoană capabilă de a se obliga, în condițiile prevăzute la art. 2285 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

10. La articolul 194 alineatul (1), literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată și care nu fac obiectul eşalonării la plată, în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării acestei decizii sau până la finalizarea eşalonării la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea la plată potrivit art. 195;

f) să se achite creanțele stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult 60 de zile de la data comunicării somației sau până la finalizarea eşalonării la plată în situația în care termenul de 60 de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eşalonate la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eşalonarea potrivit art. 195;”

11. La articolul 194 alineatul (1), după litera s) se introduce o nouă literă, lit. ș), cu următorul cuprins:

„ș) să prezinte contractul de fideiusiune potrivit art. 193¹.”

12. La articolul 195, alineatele (3) și (8¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. a) – c), e) – j), sau n), după caz, ori până la împlinirea termenului prevăzut la art. 200 alin. (2) lit. a) și se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată sau decizie de respingere, după caz. Pentru acordarea modificării

eșalonării la plată organul fiscal analizează îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 186 alin. (1) sau art. 192 alin. (3), după caz. Perioada de eșalonare la plată se stabilește de organul fiscal competent în funcție de cuantumul obligațiilor fiscale rămase de plată din eșalonarea la plată aflată în derulare, precum și al celor care fac obiectul modificării acesteia și de capacitatea financiară de plată a debitorului, dar nu poate fi mai mare decât perioada rămasă din eșalonarea la plată deja aprobată.

.....
 (8¹) În situația debitorilor care dețin bunuri în proprietate, insuficiente pentru a constitui garanțiile în cuantumul prevăzut în prezentul capitol, organul fiscal central poate aproba cererea de modificare a deciziei de eșalonare la plată dacă sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute la art. 186 alin. (1). În acest caz:

a) penalitățile de întârziere nu se amână la plată, ci se includ în eșalonare, iar decizia de amânare la plată a penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare se anulează;

b) debitorul prezintă contractul de fideiusiune potrivit art. 193¹.”

13. Articolul 200 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Menținerea eșalonării la plată

Art. 200. – (1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei eșalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (2) și la art. 194 alin. (1), cu excepția cazului în care eșalonarea a fost pierdută ca urmare a nerespectării condiției prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. k) și p) – s), precum și în situația în care debitorul datorează sume reprezentând ajutoare de stat sau de minimis stabilite prin decizii de recuperare sau alte titluri de creanță/titluri executorii primite de către organul fiscal până la data emiterii deciziei de menținere a valabilității eșalonării la plată, după caz, o singură dată într-un an calendaristic sau fracție de an calendaristic, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanției de către organul fiscal competent sau înainte de stingerea tuturor obligațiilor fiscale care au făcut obiectul

eșalonării la plată, după caz. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eșalonării sau a unei decizii de respingere, după caz. Pentru acordarea menținerii eșalonării la plată organul fiscal analizează îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 186 alin. (1) și (4) sau art. 192 alin. (3), după caz. Perioada de eșalonare la plată se stabilește de organul fiscal competent în funcție de cuantumul obligațiilor fiscale rămase din eșalonarea la plată a cărei valabilitate a fost pierdută și de capacitatea financiară de plată a debitorului, dar nu poate fi mai mare decât perioada rămasă din eșalonarea la plată a cărei valabilitate a fost pierdută.

(2) Pentru menținerea valabilității eșalonării, debitorul are obligația să achite:

a) obligațiile fiscale exigibile de la data comunicării deciziei de pierdere a valabilității eșalonării până la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 194 alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;

b) obligațiile fiscale reprezentând accize exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 194 alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;

c) obligațiile fiscale restante care au fost condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată potrivit art. 194 alin. (1), cu excepția celor prevăzute la lit. d) a aceluiași articol, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării.

Prevederile art. 194 alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;

d) obligațiile fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat și/sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, până la data emiterii deciziei de menținere a valabilității eşalonării la plată;

e) obligațiile fiscale restante reprezentând accize care au fost condiție de menținere a valabilității eşalonării la plată, până la data emiterii deciziei de menținere a valabilității eşalonării la plată.

(3) Pentru menținerea valabilității eşalonării, debitorul are obligația să prezinte contractul de fideiusiune potrivit art. 193¹.”

14. La articolul 209¹, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Pentru a beneficia de eşalonarea la plată prevăzută la alin. (1) debitorul trebuie să stingă până la depunerea cererii de eşalonare la plată obligațiile prevăzute la alin. (6) lit. a) și f).”

15. La articolul 209¹, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Eşalonarea la plată se acordă pentru:

a) obligațiile fiscale principale și accesorii ale persoanelor fizice în sumă totală cuprinse între 500 – 100.000 lei;

b) obligațiile fiscale principale și accesorii ale asocierilor fără personalitate juridică în sumă totală cuprinse între 2.000 – 100.000 lei;

c) obligațiile fiscale principale și accesorii ale persoanelor juridice în sumă totală cuprinse între 5.000 – 400.000 lei.”

16. La articolul 209¹, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Prin excepție de la alin. (7), în cazul în care debitorul înregistrează obligații fiscale restante peste plafonul prevăzut la alin. (7) și are de încasat sume certe și lichide de la autorități sau instituții publice se acordă eşalonare la plată în condițiile prezentului capitol, în limita acestor sume, în baza unui document eliberat de autoritatea sau instituția

publică respectivă prin care certifică aceste sume. Prevederile prezentului alineat nu se aplică sumelor aflate în litigiu.”

17. La articolul 209¹ alineatul (8), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) în cazul persoanelor juridice, să fi fost înființate cu minimum 12 luni anterior depunerii cererii.”

18. La articolul 209⁴ alineatul (1), literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată și care nu fac obiectul eşalonării la plată, în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării acestei decizii;

f) să se achite obligațiile stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult 60 de zile de la data comunicării somației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);”

19. La articolul 209⁵ alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea valabilității eşalonării la plată, prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. a) – c), f) – i) și l);”

20. La articolul 209¹⁰, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru menținerea valabilității eşalonării, debitorul are obligația să achite obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eşalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eşalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 209⁴ sunt aplicabile în mod corespunzător.”

21. După articolul 250 se introduce un nou articol, art. 250¹, cu următorul cuprins:

„Vânzarea la licitație, prin mijloace electronice, a bunurilor sechestrate

Art. 250¹. – (1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație prin mijloace electronice, se efectuează publicitatea vânzării cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea licitației.

(2) Publicitatea vânzării bunurilor se realizează prin mijloace electronice, denumite în continuare *platformă de licitații electronice*, caz în care se afișează:

a) denumirea organului de executare care a sechestrat bunul, precum și date de contact pentru furnizarea de informații suplimentare;

b) informații privind bunurile pentru care se realizează procedura de publicitate, descrierea lor sumară, precum și fișiere media relevante pentru vizualizarea acestora;

c) prețul de evaluare ori prețul de pornire a licitației, după caz, pentru fiecare bun;

d) indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale și a privilegiilor care grevează bunurile;

e) timpul rămas până la începerea licitației;

f) invitația, pentru toți cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, să înștiințeze despre aceasta organul de executare silită înainte de începerea licitației, în cazul bunurilor sechestrate;

g) obligații ce revin cumpărătorului potrivit prevederilor legale speciale, cum ar fi obligațiile de mediu, obligațiile de conservare a patrimoniului național sau altele asemenea;

h) mențiunea cu privire la faptul că pentru participarea la licitație, ofertanții trebuie să plătească o taxă de participare la licitație reprezentând 10% din prețul de pornire a licitației;

i) alte informații de interes pentru cumpărător, dacă sunt cunoscute de organul fiscal.

(3) În perioada de publicitate, orice persoană interesată are posibilitatea optării pentru vizionarea bunurilor la o dată și într-un interval orar stabilit pe platforma de licitații electronice.

(4) Despre data și ora începerii licitației organul de executare silită înștiințează debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum și titularii drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul urmărit.

(5) Perioada de organizare a licitației prin platforma de licitații electronice este cuprinsă între 5 și 30 de zile.

(6) Pentru participarea la licitație ofertanții trebuie să se autentifice în platforma de licitații electronice, să aibă confirmată plata taxei de participare la licitație și să înregistreze ofertele în termenul prevăzut la alin. (5). În situația în care la licitație participă o persoană împuternicită de către ofertant, aceasta declară pe propria răspundere, pe platforma de licitații electronice, că în cazul în care ofertantul pe care îl reprezintă este declarat adjudecatar, aceasta depune împuternicirea, în original sau în formă autentică, la organul de executare, la momentul semnării procesului-verbal de adjudecare, prevederile art. 18 aplicându-se în mod corespunzător.

(7) Pentru confirmarea plății taxei de participare la licitație, platforma de licitații electronice verifică automat, după caz:

a) creditarea contului indicat pe platformă pentru virarea acesteia, în cazul care plata taxei de participare la licitație se realizează prin modalitățile de plată prevăzute la art. 163 alin. (11) lit. d);

b) autorizarea plății, în cazul în care plata taxei de participare la licitație se realizează prin modalitățile de plată prevăzute la art. 163 alin. (11) lit. e);

c) blocarea sumelor aferente taxei de participare la licitație în contul bancar al ofertantului, prin intermediul cardului bancar.

(8) Prețul de pornire a licitației este prețul de evaluare pentru prima licitație, urmând ca acesta să fie diminuat pentru următoarele licitații în funcție de procentul stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(9) Adjudecarea se face în favoarea participantului care a oferit cel mai mare preț, dar nu mai puțin decât prețul de pornire. În cazul prezentării unui singur ofertant la licitație, acesta se declară adjudecatar dacă oferă cel puțin prețul de pornire a licitației.

(10) Taxa de participare la licitație, prețul integral sau, după caz, avansul prevăzut la art. 253 alin. (1), se plătește în lei în contul indicat pe platforma de licitații electronice, prin modalitățile prevăzute la art. 163 alin. (11) lit. d) și e).

(11) La finalizarea licitației se întocmește un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației, care se semnează cu semnătura electronică extinsă a Ministerului Finanțelor, bazată pe un certificat calificat, care se comunică participanților la licitație în contul special creat de către aceștia pe platforma de licitații electronice.

(12) În termen de cel mult 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal de licitație, se restituie taxa de participare sau se deblochează suma indisponibilizată în contul bancar, participanților care au depus oferte de cumpărare și care nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul adjudecării, taxa se

reține în contul prețului. Taxa de participare nu se restituie ofertantului care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum și adjudecatarului care nu a plătit prețul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu excepția cazului în care executarea silită este organizată de organul fiscal local, caz în care taxa de participare se face venit la bugetul local.

(13) Valorificarea bunurilor prin platforma de licitații electronice se realizează pentru bunuri mobile de valoare semnificativă și bunuri imobile. Bunurile mobile de valoare semnificativă se stabilesc în funcție de valoarea de evaluare a acestora.

(14) Pasul de licitare al prețului este cuprins între 5 – 15% din prețul de pornire a licitației.

(15) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă astfel:

a) prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin al ministrului dezvoltării lucrărilor publice și administrației, cu avizul Ministerului Finanțelor, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local.

(16) Prevederile prezentului articol se aplică și pentru valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.”

22. La articolul 251, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Vânzarea la licitație potrivit art. 250 a bunurilor sechestrate este organizată de o comisie condusă de un președinte.”

23. La articolul 336 alineatul (2), litera t) se modifică și va avea următorul cuprins:

„t) cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. z¹);”

24. La articolul 336 alineatul (2), după litera t) se introduce o nouă literă, lit. t¹), cu următorul cuprins:

„t¹) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. z²);”

25. La articolul 336, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul nerespectării, de către autoritățile administrației publice locale, în calitate a acestora de organ fiscal local, a prevederilor art. 60 alin. (4), art. 68 alin. (2) și art. 69 alin. (1¹), după constatarea contravenției prevăzute la art. 336 alin. (1) lit. z¹) Ministerul Finanțelor, prin structura de specialitate, solicită în scris direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială se află unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale respective, sistarea alimentării atât cu cote defalcate din impozitul pe venit, cât și cu sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrare, cu excepția plăților pentru achitarea drepturilor salariale și a contribuțiilor aferente, inclusiv a drepturilor cuvenite asistenților personali ai persoanelor cu handicap grav, precum și a indemnizațiilor lunare ale persoanelor cu handicap grav și a plăților privind finanțarea sistemului de protecție socială, după caz, atunci când nu pot fi asigurate din venituri proprii. Alocarea și utilizarea cotelor defalcate din impozitul pe venit și a sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, care au fost sistate în condițiile altor acte normative, se mențin. Alimentarea cu cote defalcate din impozitul pe venit și sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, se reia la data respectării obligațiilor ce le revin autorităților administrației publice locale.”

Art. II. – Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 9 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Operațiunile de încasări și plăți efectuate de persoane juridice, persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale, liber profesioniști, persoane fizice care desfășoară activități în mod independent, asocieri și alte entități cu sau fără personalitate juridică de la/către oricare dintre aceste categorii de persoane se vor realiza și prin mijloace moderne de plată.”

2. La articolul 1, alineatul (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹) Beneficiarii de plăți de natură salarială plătite de angajator, pensii, indemnizații și alocații de asistență socială plătite de la bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale sau de la bugetele locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, județelor și municipiului București au dreptul să primească sumele cuvenite în numerar sau prin mijloace moderne de plată.”

3. La articolul 1, după alineatul (1¹) se introduc trei noi alineate, alin. (1²) – (1⁴), cu următorul cuprins:

„(1²) În vederea aplicării prevederilor alin. (1), persoanele juridice au obligația să dețină un cont de plăți în România sau la o unitate a Trezoreriei Statului. Pentru persoanele juridice nou-înființate, deschiderea contului se realizează într-un termen de maximum 60 de zile lucrătoare de la data înființării.

(1³) Persoanele prevăzute la alin. (1²) au obligația de a deține cel puțin un cont de plăți pe toată perioada desfășurării activității.

(1⁴) Prestatorii de servicii de plată definiți la art. 2 lit. a), b), d) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, care furnizează servicii de plată pe teritoriul României nu pot refuza o cerere privind deschiderea contului prevăzut la alin. (1²), și nici o cerere care vizează deschiderea unui cont de către persoanele fizice, cu excepția cazurilor în care deschiderea unui astfel de cont ar avea drept rezultat o încălcare a dispozițiilor Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare și ale Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

4. La articolul 2, după litera e) se introduc două noi litere, lit. f) și g), cu următorul cuprins:

„f) *mijloc modern de plată* – are înțelesul menționat la art. 1 pct. 41 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

g) *cont de plăți* – are înțelesul menționat la art. 5 alin. (1) pct. 11 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.”

5. La articolul 12, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (1²) și (1³) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei.”

Art. III. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 23 decembrie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (1) și (1²) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Operatorii economici furnizori de servicii de utilitate publică, precum și instituțiile și autoritățile publice definite de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de modul de finanțare și subordonare, care încasează impozite, taxe, contribuții, amenzi, dobânzi, penalități de întârziere, penalități, tarife, alte obligații de plată și sume pentru serviciile prestate sau intermediare, au obligația să accepte plăți efectuate și prin intermediul mijloacelor moderne de plată.

.....
(1²) Persoanele fizice sau juridice prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în

registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să accepte plăți efectuate și prin intermediul mijloacelor moderne de plată.”

2. La articolul 1, după alineatul (1²) se introduce un nou alineat, alin. (1³), cu următorul cuprins:

„(1³) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1²), entitățile care efectuează toate operațiunile de plată și încasare exclusiv prin conturi deschise la instituții de credit nu au obligația să accepte plăți efectuate și prin intermediul mijloacelor moderne de plată.”

3. La articolul 1, alineatele (3), (3¹) și (3²) se abrogă.

4. La articolul 1, alineatele (5), (9) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Entitățile prevăzute la alin. (1) și (1²) pot oferi serviciul de avans în numerar la terminalele de plată în baza contractelor încheiate cu instituțiile acceptante și pot acorda avansuri în numerar, potrivit prezentei ordonanțe de urgență. Acestea afișează la loc vizibil semnul privind acordarea acestui serviciu, precum și informații privind costurile serviciului.

.....
(9) Sunt exceptate de la obligația menționată la alin. (1) și (1²) entitățile care au punctele de încasare amplasate în zone nedeservite de rețele de comunicații electronice.

(10) Entitățile menționate la alin. (9) au obligația de a se conforma cerințelor menționate la alin. (1) și (1²) în termen de 12 luni de la data la care zona în care sunt amplasate este deservită de rețele de comunicații electronice.”

5. La articolul 1¹, literele a), b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) *instituție acceptantă* – prestator de servicii de plată care oferă servicii de acceptare la plată așa cum sunt acestea definite la art. 5 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;

b) *instituție emitentă* – prestator de servicii de plată care oferă servicii de emitere de instrumente de plată așa cum sunt acestea definite

la art. 5 alin. (1) pct. 21 din Legea nr. 209/2019, cu modificările și completările ulterioare, care emite și pune la dispoziția plătitorului mijloace moderne de plată;

.....
d) *comision interbancar* – comisionul plătit în mod direct sau indirect, pentru fiecare operațiune, între prestatorul de servicii de plată al plătitorului și cel al beneficiarului care participă la operațiunea de plată;”

6. La articolul 1¹, literele c), e) și g) se abrogă.

7. La articolul 1¹, după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins:

„h) *mijloc modern de plată* – are înțelesul menționat la art. 1 pct. 41 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

8. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) Instituțiile acceptante au obligația de a instala terminale de plată și de a pune la dispoziție infrastructura necesară acceptării operațiunilor de plată efectuate prin intermediul mijloacelor moderne de plată, în termen de maximum 30 de zile de la data solicitării. Instalarea terminalelor de plată și punerea la dispoziție a infrastructurii se fac la solicitarea operatorilor economici, instituțiilor publice, persoanelor juridice prevăzute la art. 1 alin. (1) și (1¹), precum și a persoanelor fizice sau juridice, după caz, prevăzute la art. 1 alin. (1²), în baza contractelor încheiate în acest scop, în toate locurile indicate de aceștia.

(2) Operatorii economici, instituțiile publice și persoanele juridice prevăzute la art. 1 vor întreprinde măsurile necesare pentru a instala terminale de plată și pentru a permite asigurarea infrastructurii necesare acceptării operațiunilor de plată efectuate prin intermediul mijloacelor moderne de plată, având posibilitatea de a-și alege instituția acceptantă.

(3) Cheltuielile cu achiziționarea, instalarea terminalelor de plată și conectarea la infrastructura necesară acceptării operațiunilor de plată efectuate prin intermediul mijloacelor moderne de plată vor fi suportate de către instituțiile acceptante.

(4) Cheltuielile cu administrarea și operarea terminalelor de plată se vor stabili prin contractele încheiate între instituțiile acceptante și entitățile desemnate potrivit alin. (2).

(5) Instituțiile acceptante, prevăzute la alin. (1), vor întreprinde măsurile corespunzătoare pentru asigurarea infrastructurii și a dotărilor proprii, în vederea ordonării plăților prin intermediul mijloacelor moderne de plată și a realizării transferului între contul de plăți al plătitorului și contul beneficiarilor sumelor plătite, până la datele prevăzute la art. 1.

(6) Instituțiile publice prevăd în bugetele proprii creditele bugetare aferente cheltuielilor cu administrarea și operarea terminalelor de plată, programelor informatice și aplicațiilor de gestionare a sistemelor electronice aferente mijloacelor moderne de plată la distanță.”

9. Articolele 2¹ – 2³ se abrogă.

10. La articolul 3 alineatul (1), literele c) – e) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) distrugerea, deteriorarea sau modificarea tehnică a terminalelor de plată sau a infrastructurii necesare acceptării operațiunilor de plată efectuate prin intermediul mijloacelor moderne de plată, care pot provoca înregistrări eronate sau pot genera fraude;

d) nerespectarea dispozițiilor art. 1 alin. (1), (1²) și (8);

e) refuzul entităților prevăzute la art. 1 alin. (1²) de a accepta mijloace moderne de plată;

.....
h) refuzul instituțiilor acceptante de a instala terminale de plată sau de a asigura infrastructura necesară acceptării operațiunilor de plată efectuate prin intermediul mijloacelor moderne de plată în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1);”

Art. IV. – (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2026 organul fiscal respinge cererile de modificare/menținere a deciziei de înlesnire la plată depuse de debitori potrivit Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 5 august 2019, aprobată prin Legea nr. 216/2021, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În situația în care cererea de modificare/menținere a deciziei de înlesnire la plată este nesoluționată la data intrării în vigoare a prezentei legi, debitorul are obligația să plătească sumele pentru care a solicitat

modificarea/menținerea în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. V. – (1) Cesiunea părților sociale ale asociatului unei societăți cu răspundere limitată care deține controlul societății, în sensul art. 25 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este opozabilă organului fiscal central în următoarele condiții:

a) în termen de 15 zile de la data cesiunii, cedentul, cesionarul sau societatea notifică organului fiscal central actul de transmitere a părților sociale și actul constitutiv actualizat cu datele de identificare a noilor asociați;

b) dacă societatea înregistrează obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării, aceasta sau cesionarul constituie garanții potrivit art. 211 lit. a) și/sau b) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, care să acopere valoarea obligațiilor restante cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis potrivit alin. (2);

c) la înregistrarea cesiunii în registrul comerțului dacă societatea înregistrează obligații fiscale restante, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării, se prezintă dovada acordului organului fiscal cu privire la constituirea de garanții.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 158 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, certificatul de atestare fiscală poate fi solicitat și de cedent sau, după caz, de cesionar.

(3) Condițiile prevăzute la alin. (1) se verifică la înregistrarea în registrul comerțului a cesiunii care conduce la întrunirea acestui procent. Pentru verificarea condiției prevăzută la alin. (1) lit. c), Oficiul Național al Registrului Comerțului solicită certificatul de atestare fiscală de la Agenția Națională de Administrare Fiscală în condițiile art. 70¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Garanțiile constituite potrivit alin. (1) se eliberează de organul fiscal central la data stingerii obligațiilor de plată înscrise în certificatul de atestare fiscală eliberat potrivit alin. (1). În cazul în care obligațiile de plată înscrise în certificatul de atestare fiscală eliberat potrivit alin. (1) nu se sting în termen de 60 de zile de la data înregistrării cesiunii în registrul

comerțului garanțiile constituite potrivit alin. (1) se execută de către organul fiscal central.

(5) Procedura de aplicare a prezentului articol, precum și modalitatea de colaborare între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Oficiul Național al Registrului Comerțului se aprobă prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al ministrului justiției.

Art. VI. – (1) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, valoarea minimă a capitalului social al societăților cu răspundere limitată se stabilește în funcție de nivelul cifrei de afaceri nete raportate prin situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar precedent, respectiv în cazul societăților care au înregistrat o cifră de afaceri netă peste 400.000 lei, valoarea minimă a capitalului social este de 5.000 lei.

(2) În cazul societăților cu răspundere limitată nou înființate, valoarea minimă a capitalului social este de 500 lei.

(3) Valoarea minimă a capitalului social se majorează până la finalul exercițiului financiar următor celui în care se constată creșterea cifrei de afaceri nete raportată prin situațiile financiare anuale ale exercițiului financiar precedent.

(4) Valoarea capitalului social stabilită potrivit alin. (1) rămâne nemodificată, în cazul diminuării cifrei de afaceri nete raportată prin situațiile financiare anuale ale exercițiului financiar precedent.

(5) Cu excepția cazului în care societatea este transformată într-o societate de altă formă, capitalul social al societăților cu răspundere limitată prevăzute la alin. (1) nu poate fi redus sub minimul legal decât dacă valoarea sa este menținută la un nivel cel puțin egal cu minimul legal prevăzut la alin. (1) prin adoptarea unei hotărâri de majorare de capital în același timp cu hotărârea de reducere a capitalului. În cazul încălcării acestor dispoziții, orice persoană interesată se poate adresa instanței pentru a cere dizolvarea societății.

(6) Societățile cu răspundere limitată înregistrate în registrul comerțului își vor majora capitalul social stabilit în condițiile alin. (1) prin modificarea actului constitutiv, dar nu mai târziu de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(7) În cazul societăților cu răspundere limitată care își majorează capitalul social până la data de 31 decembrie 2026, conform prevederilor alin. (1), tariful de publicare a actului în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, prin care se prevede această majorare se reduce cu 50% față

de valoarea în vigoare la momentul publicării. Reducerea se aplică numai în cazul în care modificarea vizează exclusiv majorarea capitalului social pentru implementarea prevederilor alin. (1).

(8) În cazul în care societatea cu răspundere limitată nu și-a completat capitalul social în termenul prevăzut la alin. (6), la cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va pronunța dizolvarea societății.

(9) Societatea nu va fi dizolvată dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de dizolvare, capitalul social este adus la valoarea minimului legal prevăzut de prezenta lege. Prevederile art. 237 din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. VII. – (1) Declarația în inactivitate a contribuabililor/plătitorilor persoane juridice pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 92 alin. (1²) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se realizează începând cu data de 1 ianuarie 2026.

(2) Prevederile art. I pct. 4 referitoare la completarea art. 92 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru contribuabilii/plătitorii declarați inactivi după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Contribuabilii/Plătitorii declarați inactivi potrivit art. 92 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, cu o inactivitate mai mare de 3 ani la data intrării în vigoare a prezentei legi, care nu figurează cu obligații fiscale restante, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării și nu sunt subiecții unor sesizări penale, se dizolvă dacă nu se reactivează în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. În acest caz, organul fiscal formulează cerere de dizolvare potrivit actului normativ de înființare, cu excepția societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se dizolvă potrivit art. VIII din prezenta lege.

(4) Contribuabilii/Plătitorii declarați inactivi potrivit art. 92 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, cu o inactivitate între 1 – 3 ani la data intrării în vigoare a prezentei legi, care nu figurează cu obligații fiscale restante, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării și nu sunt subiecții

unor sesizări penale, se dizolvă dacă nu se reactivează în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. În acest caz, organul fiscal formulează cerere de dizolvare potrivit actului normativ de înființare, cu excepția societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare care se dizolvă potrivit art. VIII din prezenta lege.

(5) Prin excepție de la alin. (4), în cazul contribuabilului/plătitorului care are inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului formularea cererii de dizolvare se realizează după expirarea termenului de inactivitate temporară, în situația în care nu și-a reluat activitatea.

(6) Pentru contribuabilii/plătitorii declarați inactivi potrivit art. 92 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, organul fiscal are obligația de a formula cerere de dizolvare, potrivit actului normativ prin care aceștia au fost înființați, cu excepția societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se dizolvă potrivit art. VIII, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, dacă nu se reactivează, în situația în care:

a) figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării;

b) nu au fost formulate sesizări penale.

(7) În termenul prevăzut la alin. (6) organul fiscal, din oficiu, are obligația de a obține și utiliza toate informațiile și documentele necesare pentru stabilirea obligațiilor fiscale ale contribuabilului/plătitorului și de a întreprinde măsuri de recuperare a obligațiilor fiscale/bugetare, potrivit legii.

Art. VIII. – (1) Dacă o societate reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare declarată inactivă potrivit art. 92 alin. (4) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, rămâne în inactivitate pentru o perioadă mai mare decât cea prevăzută de lege, societatea se dizolvă, potrivit prevederilor prezentului articol. Dispozițiile art. 237² alin. (1), (4) – (7) și (9) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(2) Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului urmează să constate, din oficiu, întrunirea condițiilor pentru dizolvare, potrivit alin. (1) se publică în Buletinul electronic al registrului

comerțului cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte de data sesizării registratorului. Acestea se afișează și pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate, cu respectarea aceluiași termen. La expirarea acestui termen, registratorul constată, prin încheiere, întrunirea condițiilor pentru dizolvarea societății. Încheierea nu are caracter executoriu. Aceasta se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului și se afișează pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate, se menționează în registrul comerțului și se comunică societăților dizolvate.

(3) În cazul societăților care nu figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării, dacă în termen de 20 de zile de la data înscrierii mențiunii de dizolvare în registrul comerțului, nicio persoană interesată nu a formulat cerere de numire a lichidatorului, Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, radiază, din oficiu, societatea din registrul comerțului. Prevederile art. 260 alin. (6¹), (6²) și (11) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(4) Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, urmează să dispună radierea, potrivit alin. (3), se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului, cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte. Lista se afișează și pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate, cu respectarea aceluiași termen.

(5) Încheierea de radiere, pronunțată potrivit alin. (3) nu este executorie. Aceasta se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului și se afișează pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate.

(6) Împotriva încheierii prevăzute la alin. (3), societatea sau orice persoană interesată poate formula plângere în termen de 15 zile de la data publicării încheierii în Buletinul electronic al registrului comerțului. Plângerea se depune la oficiul registrului comerțului și se face mențiune despre aceasta în registrul comerțului. În termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii, oficiul registrului comerțului o înaintează instanței competente.

(7) Hotărârea pronunțată de instanță în soluționarea plângerii poate fi atacată numai cu apel, în termen de 30 de zile de la data comunicării. Apelantul va depune o copie a apelului la oficiul registrului comerțului, pentru menționare în registrul comerțului.

(8) În cazul societăților care nu figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării, dacă o persoană interesată formulează cerere de numire a lichidatorului, alin. (9) – (14) se aplică în mod corespunzător.

(9) În cazul societăților care figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării, după înscrierea mențiunii de dizolvare în registrul comerțului, Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, numește, din oficiu, prin încheiere, un lichidator înscris în Tabloul practicienilor în insolvență. Remunerarea lichidatorului se face din averea societății dizolvate sau, în lipsă, din fondul de lichidare, constituit potrivit legii. Remunerația este în quantum fix de 1000 lei, care se va achita după depunerea raportului privind situația economică a societății și a cererii de deschidere a procedurii insolvenței sau, după caz, la terminarea lichidării, după depunerea cererii de radiere din registrul comerțului. Decontul final al cheltuielilor efectuate de lichidator în legătură cu lichidarea societății se face, pentru situația în care nu există bunuri în averea societății dizolvate, de către Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, la solicitarea lichidatorului. În cazul în care lichidatorul identifică și valorifică bunuri din averea societății aflate în lichidare, quantumului fix de 1000 lei i se adaugă un procent de 10% din valoarea sumelor recuperate cu condiția ca acestea să depășească 2000 lei.

(10) În termen de 30 de zile de la numire, lichidatorul trebuie să depună la oficiul registrului comerțului, pentru menționare în registrul comerțului, un raport privind situația economică a societății. Dacă, potrivit raportului, debitorul îndeplinește condițiile pentru deschiderea procedurii simplificate de insolvență, lichidatorul are obligația de a solicita deschiderea acestei proceduri în termen de 5 zile de la data depunerii raportului.

(11) În cazul în care, potrivit raportului prevăzut la alin. (10), nu sunt întrunite condițiile pentru deschiderea procedurii simplificate de insolvență, lichidatorul continuă lichidarea, care nu poate dura mai mult de 3 luni de la data depunerii raportului.

(12) În termen de 5 zile de la terminarea lichidării, lichidatorii depun la registrul comerțului cererea de radiere a societății din registrul comerțului, pe baza raportului final de lichidare și a situațiilor financiare de lichidare prin care se prezintă situația patrimoniului, a creanțelor și repartizarea activelor rămase, după caz, inclusiv, dacă este cazul, dovada îndeplinirii obligației de calculare, reținere și plată a impozitului pe venit din lichidarea societății, prevăzută la art. 97 alin. (5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a impozitului pe veniturile realizate de nerezidenți din lichidarea unui rezident, prevăzut la art. 223 alin. (1) lit. o) coroborat cu art. 224 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sub sancțiunea unei amenzi de 20 lei pe zi de întârziere, care va fi aplicată, din oficiu sau la sesizarea oricărei părți interesate, de către registratorul de registrul comerțului. Încheierea prin care se constată încheiată lichidarea și se dispune radierea societății din registrul comerțului se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului.

(13) Dacă în termen de 5 zile de la expirarea termenului menționat la alin. (11), oficiul registrului comerțului nu a fost sesizat cu nicio cerere de radiere, registratorul, din oficiu, constată că a expirat termenul legal în care putea fi realizată lichidarea și dispune radierea societății din registrul comerțului. Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, urmează să dispună radierea se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului cu 5 zile calendaristice înainte, se transmite Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se afișează pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate.

(14) Prevederile art. 260 alin. (2), (5), (6¹), (6²), (8), (9), (9¹) și (11) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(15) În scopul aplicării prevederilor prezentului articol, precum și ale art. 92 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală comunică, periodic, pe cale electronică Oficiul Național al Registrului Comerțului lista contribuabililor/plătitorilor care pot face obiectul dizolvării. Periodicitatea, structura și conținutul listei, condițiile de comunicare a listei, precum și orice alte elemente tehnice necesare schimbului de date, se stabilesc prin protocol încheiat între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Oficiul Național al Registrului Comerțului.

Art. IX. – (1) Pentru cererile de acordare a eşalonării la plată/de modificare a deciziei de eşalonare la plată/de menţinere a valabilităţii eşalonării la plată depuse de debitori potrivit Titlului VII – Colectarea creanţelor fiscale, Capitolul IV – Înlesniri la plată din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare şi nesoluţionate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în vederea aprobării acestora, debitorul are obligaţia prezentării contractului de fideiusiune potrivit art. 193¹ din acelaşi act normativ, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Prevederile art. I pct. 10 referitoare la art. 194 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică pentru cererile de eşalonare la plată aprobate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Prevederile art. I pct. 10 referitoare la art. 194 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică pentru somaţiile comunicate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Prevederile art. I pct. 13 referitoare la art. 200 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică pentru cererile de menţinere a eşalonării la plată aprobate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Prevederile art. I pct. 14 referitoare la art. 209¹ alin. (6¹) din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică pentru cererile de acordare a eşalonării la plată, în formă simplificată depuse de debitori după data intrării în vigoare a acestor dispoziţii.

(6) Prevederile art. I pct. 15 referitoare la art. 209¹ alin. (7) din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică pentru cererile de acordare a eşalonării la plată, în formă simplificată depuse de debitori după data intrării în vigoare a acestor dispoziţii.

(7) Prevederile art. I pct. 18 referitoare la art. 209⁴ alin. (1) lit. e) din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică pentru cererile de acordare a eşalonării la plată, în formă simplificată aprobate după data intrării în vigoare a acestor dispoziţii.

(8) Prevederile art. I pct. 18 referitoare la art. 209⁴ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică pentru somaţiile comunicate după data intrării în vigoare a acestor dispoziţii.

(9) Prevederile art. I pct. 19 referitoare la art. 209⁵ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru cererile de modificare a deciziei de eşalonare la plată, în formă simplificată depuse de debitori după data intrării în vigoare a acestor dispoziții.

(10) Prevederile art. I pct. 20 referitoare la art. 209¹⁰ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru cererile de menținere a valabilității eşalonării la plată, în formă simplificată aprobate după data intrării în vigoare a acestor dispoziții.

Art. X. – (1) Protocolul prevăzut la art. VIII se încheie între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Oficiul Național al Registrului Comerțului în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Ordinul comun prevăzut la art. V se aprobă în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. XI. – (1) Prevederile art. I pct. 14 – 20 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2) Prevederile art. II și III intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2026.

Art. XII. – Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 25 se introduce un nou articol, art. 25¹, cu următorul cuprins:

**„Regimul special
pentru contribuabilii
care înregistrează
cheltuieli cu entități
afiliate care nu sunt
înființate/constituite
și nu au locul
conducerii efective**

Art. 25¹. – (1) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la art. 15 și cei care înregistrează în anul precedent o cifră de afaceri, astfel cum este definita potrivit dispozițiilor art. 18¹, de peste 50.000.000 euro, care înregistrează cheltuieli aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuieli de management, consultanță, în relația cu entități afiliate care nu sunt

în România

înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, astfel cum sunt prezentate în contul de profit și pierdere/situația veniturilor și cheltuielilor/date informative din raportările contabile oficiale întocmite pentru exercițiul financiar 2024/exercițiul financiar diferit de anul calendaristic care începe în anul 2024, a căror pondere în totalul cheltuielilor înregistrate în aceleași raportări, este de peste 1%, consideră deductibile cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, în relația cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, înregistrate în anul fiscal de calcul, în limita de 1% din totalul cheltuielilor înregistrate conform reglementărilor contabile în anul fiscal de calcul. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro al cifrei de afaceri este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile.

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1), cheltuielile reprezentând drepturi de proprietate intelectuală, management, consultanță, ca urmare a unor tranzacții cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, efectuate pentru obținerea mărcilor, desenelor și modelelor industriale, drepturilor de autor, și altele asemenea, înregistrate în România.

(3) Nu intră sub incidența dispozițiilor prezentului articol cheltuielile prevăzute la alin. (1) care se capitalizează în valoarea imobilizărilor corporale și necorporale, potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(4) Cheltuielile excluse potrivit dispozițiilor prezentului articol nu se iau în calcul la determinarea ponderii prevăzute la alin. (1).

(5) În situația în care cheltuielile menționate la alin. (1) nu sunt prezentate detaliat potrivit formatului contului de profit și pierdere/situației veniturilor și cheltuielilor/datelor informative din raportările contabile oficiale, ponderea prevăzută la alin. (1) se determină luând în considerare cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, înregistrate cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, astfel cum sunt înregistrate în evidența contabilă a anului 2024.

(6) Începând cu anul fiscal 2027/anul fiscal modificat care începe în anul 2027, ponderea de 1% prevăzută la alin. (1), precum și cheltuielile în relația cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, care intră sub incidența prezentului articol, se determină de către contribuabili în relația cu persoanele afiliate, astfel cum sunt definite la art. 7 pct. 26, pe baza cheltuielilor prezentate în declarația fiscală, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, la propunerea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, astfel cum sunt înregistrate în anul fiscal de calcul. Cheltuielile prezentate în declarația fiscală efectuate pentru obținerea mărcilor, desenelor și modelelor industriale, drepturilor de autor și altele asemenea, înregistrate în România, nu intră sub incidența prevederilor prezentului alineat.

(7) Contribuabilii înființați în cursul unui an fiscal, pentru anul fiscal al înființării, aplică prevederile alin. (1) la sfârșitul anului fiscal de calcul, luând în considerare cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, înregistrate cu entități afiliate care nu sunt

înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, în total cheltuieli, astfel cum sunt înregistrate în evidența contabilă. Prevederile prezentului alineat se aplică și contribuabililor înființați în cursul anului 2025/anului fiscal modificat care începe în anul 2025, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal 2026/anului fiscal modificat care începe în anul 2026.

(8) În cazul grupului fiscal, prevederile alin. (1) – (7) se aplică în mod corespunzător de către membri, în funcție de situația individuală.

(9) În sensul prezentului articol, pentru calculul ponderii prevăzute la alin. (1) pentru anul 2026/anul fiscal modificat care începe în anul 2026 entitățile afiliate sunt cele definite potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(10) Contribuabilii care în anul fiscal de calcul consideră deductibil limitat cheltuielile potrivit alin. (1) și (6), nu aplică prevederile art. 25 pentru aceste cheltuieli în relația cu entitățile afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România.

(11) Nu intră sub incidența prezentului articol, contribuabilii care dețin un acord de preț în avans sau începând cu anul fiscal 2027/anul fiscal modificat care începe în anul 2027, solicită Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în condițiile stipulate la art. 52 potrivit dispozițiilor Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, emiterea unui acord de preț în avans ce are ca obiect tranzacții derulate cu persoane afiliate nerezidente care generează înregistrarea de cheltuieli prezentate în declarațiile fiscale, cu perioadă de valabilitate începând cu acest an. În situația respingerii acordului de preț în avans pentru sumele respective se recalculează impozitul pe profit și, după caz, se percep

creanțe fiscale accesorii potrivit dispozițiilor Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, de la trimestrul/anul deducerii acestora.

(12) Prezentul articol nu se aplică instituțiilor de credit – persoane juridice române, sucursalelor din România ale instituțiilor de credit – persoane juridice străine.”

2. La articolul 45, după alineatul (23) se introduce un nou alineat, alin. (24), cu următorul cuprins:

„(24) Contribuabilii care au scăzut valoarea imobilizărilor în curs de execuție/activelor potrivit indicatorilor I și A din cadrul art. 46² alin. (2), în vigoare până la data 31 decembrie 2025/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2026, au obligația de a păstra în patrimoniu activele respective cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani. În cazul nerespectării acestei condiții, pentru sumele respective se recalculează impozitul minim pe cifra de afaceri și, după caz, se percep creanțe fiscale accesorii potrivit Codului de procedură fiscală, de la trimestrul/anul scăderii acestora, potrivit art. 46² alin. (2), în vigoare până la data 31 decembrie 2025/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2026. În acest caz, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale rectificative. Nu intră sub incidența acestor prevederi activele care se înscriu în oricare dintre următoarele situații:

a) sunt transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii;

b) sunt înstrăinate în procedura de lichidare/faliment, potrivit legii;

c) sunt distruse, pierdute, furate sau defecte și înlocuite, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de contribuabil. În cazul activelor furate, contribuabilul demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

d) sunt scoase din patrimoniu ca urmare a îndeplinirii unor obligații prevăzute de lege.”

3. La articolul 67, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În categoria veniturilor din activități independente se cuprind și cele realizate de contribuabilii care obțin venituri din prestarea de servicii de cazare, precum și veniturile din închirierea pe termen scurt a unui număr de peste 7 camere situate în locuințe proprietate personală, iar pentru stabilirea impozitului sunt aplicabile prevederile art. 68³.”

4. La articolul 68, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Venitul net anual din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri, cu excepția situațiilor în care sunt aplicabile prevederile art. 68¹, 68³ și 69.”

5. După articolul 68² se introduce un nou articol, art. 68³, cu următorul cuprins:

**„Stabilirea
impozitului pentru
veniturile realizate
din prestarea de
servicii de cazare**

Art. 68³. – (1) Sunt considerate venituri din prestarea de servicii de cazare veniturile obținute de operatorii economici definiți potrivit legislației specifice domeniului turismului – contribuabili potrivit prezentului titlu, prin punerea la dispoziție a unui spațiu amenajat în scopul înnoptării pentru o perioadă determinată, măsurată în zile.

(2) Venitul net anual din prestarea de servicii de cazare se determină prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 30% asupra venitului brut. Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, încasate în cursul anului fiscal. La determinarea venitului brut sunt avute în vedere prevederile art. 68 alin. (2) lit. a), b), d) și e) și alin. (3).

(3) Nu se cuprinde în venitul brut comisionul reținut de către entitățile care facilitează închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, inclusiv

interfețele electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare.

(4) În situația în care sumele sunt încasate în valută, echivalentul în lei al acestora se determină prin utilizarea cursului de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în ultima zi bancară anterioară încasării.

(5) Veniturile din prestarea de servicii de cazare, realizate într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual.

(6) Impozitul anual datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual, determinat potrivit alin. (2), impozitul fiind final.

(7) Pentru determinarea venitului net din prestarea de servicii de cazare, contribuabilii completează numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligații privind evidența contabilă.

(8) Contribuabilii au obligația să completeze și să păstreze fișa de ocupare a capacității de cazare prevăzută la art. 85 alin. (8).

(9) Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabil prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(10) Plata impozitului anual datorat pentru venitul net anual se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzut la art. 122 alin. (3).

(11) În cazul în care, în cursul aceluiași an fiscal, contribuabilul desfășoară activități

independente de prestare de servicii de cazare, precum și activități independente pentru care venitul net anual se determină pe baza normelor anuale de venit sau în sistem real, pe baza datelor din contabilitate în partidă simplă, pentru aceste venituri rămân aplicabile prevederile art. 68 și 69, după caz.

(12) Prevederile prezentului articol se aplică și în situația prevăzută la art. 83 alin. (4)."

6. La articolul 69, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Norma de venit pentru fiecare activitate desfășurată de contribuabil nu poate fi mai mică decât nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului. Prevederile prezentului alineat se aplică și în cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma de venit fiind stabilită pentru fiecare membru asociat.”

7. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Definirea
veniturilor
impozabile din
cedarea folosinței
bunurilor din
patrimoniul personal**

Art. 83. – (1) Veniturile din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

(2) Sunt considerate venituri din cedarea folosinței bunurilor și veniturile obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal din închirierea pe termen scurt a unui număr cuprins între 1 și 7 camere inclusiv, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, în cursul unui an fiscal.

(3) Închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali a camerelor situate în locuințe proprietate personală reprezintă închirierea neîntreruptă a

unei camere aceleiași persoane, pentru perioade de maximum 30 de zile, într-un an calendaristic. În situația în care închirierea se realizează pentru o fracție de zi, se consideră închiriere pentru o zi.

(4) Începând cu anul fiscal în care numărul camerelor închiriate pe termen scurt, situate în locuințe proprietate personală, este de peste 7 camere, veniturile realizate reprezintă venituri din activități independente și se supun impunerii potrivit prevederilor art. 68³.

(5) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare și cele din închirierea pe termen scurt de către proprietari a camerelor situate în locuințe proprietate personală, au obligația înregistrării contractului încheiat între părți, precum și a modificărilor survenite ulterior, în termen de cel mult 30 de zile de la încheierea/producerea modificării acestuia, la organul fiscal competent. În situația în care bunul este deținut în comun, prin contractul de închiriere sau, după caz, prin actul de modificare a acestuia, se desemnează proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal care îndeplinește obligația înregistrării contractului încheiat între părți.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (5) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

8. La articolul 84, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Venitul brut din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, din arendarea bunurilor agricole, precum și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali a camerelor situate în locuințe proprietate personală reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau

echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți, pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării acestora. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

.....

(3) Venitul net anual din cedarea folosinței bunurilor, altul decât cel plătit de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, din arendarea bunurilor agricole, precum și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali a camerelor situate în locuințe proprietate personală se stabilește prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 20% asupra venitului brut.”

9. La articolul 84¹, titlul articolului și alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

**„Reguli privind
stabilirea
impozitului pentru
veniturile din
cedarea folosinței
bunurilor, altele
decât cele din
arendarea bunurilor
agricole și din
închirierea pe
termen scurt de
către proprietari,
uzufructuari sau alți
deținători legali a
camerelor situate în
locuințe proprietate
personală, plătite de
persoane juridice
sau alte entități care
au obligația de a
conduce evidență
contabilă**

Art. 84¹. – (1) În cazul veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele din arendarea bunurilor agricole și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali a camerelor situate în locuințe proprietate personală, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

.....

(3) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor, altul decât venitul din arendarea bunurilor agricole și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți

deținători legali a camerelor situate în locuințe proprietate personală, se stabilește la fiecare plată, de către plătitorii de venit, persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 20% asupra acestuia.”

10. Articolul 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Reguli de stabilire a impozitului pentru veniturile realizate din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală

Art. 85. – (1) Contribuabilii care realizează venituri din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, între 1 și 7 camere inclusiv, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, alții decât cei care realizează venituri din activități independente pentru care sunt aplicabile prevederile art. 68³, datorează impozit pe venit.

(2) Venitul net anual din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală se determină prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 30% asupra venitului brut. Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură încasate în cursul anului fiscal.

(3) Nu se cuprinde în venitul brut comisionul reținut de către entitățile care facilitează închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, inclusiv interfețele electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare.

(4) În situația în care sumele sunt încasate în valută, echivalentul în lei al acestora se determină prin utilizarea cursului de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în ultima zi bancară anterioară încasării.

(5) Veniturile din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, realizate într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual.

(6) Impozitul anual datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual, determinat potrivit alin. (2), impozitul fiind final.

(7) Pentru determinarea venitului net din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, contribuabilii completează numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligații privind evidența contabilă.

(8) Contribuabilii au obligația să completeze și să păstreze fișa de ocupare a capacității de cazare, astfel încât să rezulte perioada de ocupare a camerei, precum și datele de identificare a persoanei/persoanelor care a/au ocupat-o.

(9) Modelul, conținutul, precum și modalitatea de gestionare a formularului tipizat „Fișa de ocupare a capacității de cazare” se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(10) Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabil prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(11) Impozitul anual datorat se plătește integral la bugetul de stat.”

11. Articolul 87 se abrogă.

12. La articolul 97, alineatul (8¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8¹) Veniturile sub forma câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni cu instrumente financiare derivate, determinate

conform art. 94 și 95, pentru transferuri/operațiuni efectuate prin entitățile prevăzute la art. 96¹ alin. (1), se impun prin reținere la sursă astfel:

a) în cazul titlurilor de valoare:

(i) prin aplicarea unei cote de 3% asupra fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile inclusiv de la data dobândirii;

(ii) prin aplicarea unei cote de 6% asupra fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii;

b) în cazul operațiunilor cu instrumente financiare derivate:

(i) prin aplicarea unei cote de 3% asupra fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate deținute o perioadă mai mare de 365 de zile inclusiv de la data dobândirii;

(ii) prin aplicarea unei cote de 6% asupra fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate deținute o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii.

Pentru determinarea perioadei în care au fost deținute se consideră că titlurile de valoare și instrumentele financiare sunt înstrăinate/răscumpărate în aceeași ordine în care au fost dobândite, respectiv primul intrat - primul ieșit, pe fiecare simbol.”

13. La articolul 116 alineatul (2), litera c) se abrogă.

14. La articolul 116, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul veniturilor din transferul de monedă virtuală prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. m), impozitul pe venit datorat se calculează de către contribuabil, pe baza Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului din transferul de monedă virtuală, determinat ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și prețul de achiziție, inclusiv costurile directe aferente tranzacției. Câștigul sub nivelul a 200 lei/tranzacție nu se impozitează cu condiția ca totalul câștigurilor într-un an fiscal să nu depășească nivelul de 600 lei.”

15. La articolul 116, alineatul (3¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3¹) În aplicarea prevederilor alin. (2¹) se pot emite norme.”

16. La articolul 123, alineatele (1²) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1²) Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabili în Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, pentru veniturile realizate în anul fiscal anterior, prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 119.

(2) Impozitul anual datorat de contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele pentru care este prevăzută reținerea la sursă potrivit art. 84 și 84¹, sau din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, precum și de cei care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care determinarea venitului net anual se efectuează potrivit prevederilor art. 72¹ se stabilește prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual.”

17. La articolul 133, după alineatul (33) se introduc două noi alineate, alin. (34) și (35), cu următorul cuprins:

„(34) Pentru veniturile din activități independente obținute în anul 2025 din închirierea în scop turistic, pentru care venitul net a fost determinat în sistem real sau pe baza normelor de venit, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul de realizare a venitului. Pierdere reportată, necompensată, precum și pierdere fiscală înregistrată în anul fiscal 2025 reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(35) Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor obținute în anul 2025, din închirierea în scop turistic de către proprietari a camerelor situate în locuințe proprietate personală, altele decât cele care constituie structuri de primire turistice, potrivit legislației specifice, pentru care determinarea venitului net a fost determinată pe baze de norme de venit, precum și în cazul în care determinarea venitului net a fost efectuată în sistem real, potrivit prevederilor Titlului IV, Capitolul II – Venituri din activități independente, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul de realizare a venitului. Pierdere fiscală înregistrată în anul fiscal 2025 reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.”

18. La articolul 148, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 12 salarii minime brute pe țară sau de cel puțin 24 de salarii minime brute pe țară, după caz,

se efectuează prin cumularea veniturilor nete și/sau a normelor anuale de venit din activități independente determinate potrivit art. 68, 68³ și 69, a venitului brut realizat în baza contractelor de activitate sportivă potrivit art. 68¹, precum și a veniturilor nete din drepturi de proprietate intelectuală determinate potrivit art. 72, 72¹ și 73, realizate în anul pentru care se datorează contribuția.”

19. La articolul 170, alineatul (1) și litera c) a alineatului (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Persoanele fizice care în anul fiscal pentru care se depune declarația prevăzută la art. 122 au realizat venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), din una sau mai multe surse, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază anuală de calcul egală cu suma rezultată prin cumularea venitului net anual realizat/brut sau normei anuale de venit, respectiv a normei anuale de venit ajustate, după caz, stabilite potrivit art. 68, 68¹, 68³ și 69, după caz, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 72 de salarii minime brute pe țară. La determinarea bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu se iau în considerare pierderile fiscale anuale prevăzute la art. 118.

.....
c) venitul net pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, stabilite potrivit art. 84 – 85;”

20. La articolul 174, alineatele (4), (5) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), persoanele fizice care în cursul anului fiscal obțin exclusiv venituri din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care plătitorii de venituri au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate în situația în care baza anuală de calcul, din una sau mai multe surse de venit cumulate, este mai mică sau egală cu nivelul de 72 de salarii minime brute pe țară, nu au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate.

(5) În cazul veniturilor realizate în baza contractelor de activitate sportivă, plătitorii veniturilor prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) calculează și rețin contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către

beneficiarul venitului, la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul egale cu venitul brut, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 72 de salarii minime brute pe țară. Plătitorul de venit depune declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) și plătește contribuția până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținută.

.....

(11) În situația în care, în cursul anului de realizare a veniturilor, persoanele fizice realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) și contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută la sursă, de către plătitorii de venituri prevăzuți la art. 68¹ alin. (2), este mai mare decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egale cu nivelul de 72 de salarii minime brute pe țară, acestea au obligația recalculării contribuției de asigurări sociale de sănătate, prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3). Pentru diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate rezultată în plus, în urma recalculării, persoana fizică are obligația calculării, declarării și plății impozitului pe venit.”

21. La art. 220⁸, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alin. (5) – (7), cu următorul cuprins:

„(5) Pentru veniturile din activități independente obținute în anul 2025 din închirierea în scop turistic, pentru care venitul net a fost determinat în sistem real sau pe baza normelor de venit, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul de realizare a venitului.

(6) Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor obținute în anul 2025, din închirierea în scop turistic de către proprietari a camerelor situate în locuințele proprietate personală, altele decât cele care constituie structuri de primire turistice, potrivit legislației specifice, pentru care determinarea venitului net a fost determinată pe baze de norme de venit, precum și în cazul în care determinarea venitului net a fost efectuată în sistem real, potrivit prevederilor Titlului IV, Capitolului II – Venituri din activități independente, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul de realizare a venitului.

(7) Pentru veniturile din activități independente realizate în anul fiscal 2025, obligațiile fiscale privind contribuția de asigurări sociale de sănătate sunt cele în vigoare la data realizării venitului.”

22. La articolul 455, alineatele (2) și (5¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru clădirile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra clădirii, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

.....

(5¹) În cazul în care pentru o clădire aflată în domeniul public sau privat al statului ori al unității administrativ-teritoriale se datorează impozit pe clădiri, iar în cursul unui an apar situații care determină datorarea taxei pe clădiri, diferența de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa pe clădiri se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.”

23. La articolul 456, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Nu se datorează impozit/taxă pe clădiri pentru:

a) clădirile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice sau agreement, altele decât cele desfășurate în relație cu persoane juridice de drept public;

b) clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial, asociațiilor religioase și componentelor locale ale acestora, precum și casele parohiale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice;

d) clădirile funerare din cimitire și crematorii;

e) clădirile utilizate de unitățile și instituțiile de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru preșcolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și clădirile utilizate de către creșe;

f) clădirile utilizate de unitățile sanitare publice, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice, precum și pentru clădirile în care funcționează cabinete de medicină de familie, potrivit legii, cu excepția încăperilor folosite pentru altă activitate decât cea de medicină de familie;

g) clădirile din parcurile industriale, parcurile științifice și tehnologice, precum și cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

h) clădirile noi realizate ca parte a unor proiecte investiționale din domeniul industriei prelucrătoare, depozitării și logisticii, pe baza procesului-verbal de recepție finală întocmit la terminarea lucrărilor, în condițiile legii, pentru o perioadă de 2 ani de la recepția acestora, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc recepția și cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat; activitățile ce intră sub incidența prevederii se stabilesc prin normele metodologice date în aplicarea prezentului cod;

i) clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare și de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum și clădirile din porturi și cele afectate canalelor navigabile și stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

j) clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje și tuneluri și care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

k) clădirile aferente infrastructurii feroviare publice sau infrastructurii metroului, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice;

l) clădirile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

m) clădirile aferente capacităților de producție care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

n) clădirile destinate serviciului de apostilă și supralegalizare, cele destinate depozitării și administrării arhivei, precum și clădirile afectate funcționării Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale;

o) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

p) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nrecăsătorite ale veteranilor de război.”

24. La articolul 456, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București pot/poate hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe clădiri datorate pentru:

a) clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca muzee ori case memoriale;

b) clădirile utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizații neguvernamentale și întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale, primite în folosință gratuită;

c) clădirile aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit și clădirile utilizate de organizațiile nonprofit primite în folosință gratuită, folosite exclusiv pentru activitățile fără scop lucrativ;

d) clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945–22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

e) clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

f) clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată, cu modificările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

g) clădirile rezidențiale afectate de calamități naturale, pentru o perioadă de până la 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a produs evenimentul;

h) clădirile rezidențiale la care proprietarii au executat pe cheltuială proprie lucrări de intervenție pentru creșterea performanței energetice, pe baza procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, întocmit în condițiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenție recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanță energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele pentru care proprietarii execută pe cheltuiala proprie lucrări pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice sau pentru sisteme ecologice certificate de colectare și tratare a apelor uzate rezultate din consumul propriu;

i) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea persoanelor care locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările și completările ulterioare și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările ulterioare, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%;

j) clădirile deținute de asociațiile de dezvoltare intercomunitară;

k) clădirile folosite de proprietar pentru desfășurarea de activități sportive, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

l) clădirile pentru care proprietarul efectuează pe cheltuială proprie intabularea în cartea funciară, pe o perioadă de 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc intabularea;

m) clădirile aflate în proprietatea fundațiilor înființate prin testament constituite, conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

n) clădirile unităților sanitare private, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din domeniul sănătății, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

o) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c) – f) și j) din Legea nr. 168/2020 pentru recunoașterea meritelor personalului participant la acțiuni militare, misiuni și operații pe teritoriul sau în afara teritoriului statului român și acordarea unor drepturi acestuia, familiei acestuia și urmașilor celui decedat, cu modificările și completările ulterioare;

p) clădirile aflate în proprietatea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, cu statut de utilitate publică, precum și cele închiriate, concesionate sau primite în folosință de acestea de la o instituție sau o autoritate publică, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

r) clădirile clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, care nu au fațada stradală și/sau principală renovată sau reabilitată conform prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada realizării lucrărilor de renovare sau reabilitare, începând cu data autorizăției de construcție și până la data procesului-verbal de recepție finală privind lucrările efectuate, precum și pe o perioadă de 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care au fost finalizate lucrările de renovare sau reabilitare, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

s) clădirile clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, care au fațada stradală și/sau principală renovată sau reabilitată conform prevederilor Legii nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, pe o perioadă de 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care au fost finalizate lucrările.”

25. La articolul 456, alineatele (2¹), (2²), (2³), (3¹), (6) și (6¹) se abrogă.

26. La articolul 456, alineatele (3), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul clădirilor care sunt utilizate ca sere, solare, răsadnițe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau pătule pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice, impozitul se reduce cu 50%, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat.

(4) Prin hotărârea prin care s-a stabilit să se acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe clădiri, potrivit alin. (2), se dispune și cu privire la documentele justificative pentru fiecare situație în parte, după caz. Scutirea sau reducerea se aplică, persoanelor care dețin documente justificative ce sunt depuse la organul fiscal local în termenul stabilit prin hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București și care și-au îndeplinit obligația de plată a impozitului/taxei pentru anul fiscal anterior în termenele prevăzute de lege, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a fost emisă hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.

(5) În cazul scutirii prevăzută la alin. (1) lit. o) și p), aceasta se acordă pentru întreaga clădire de domiciliu deținută în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din clădire aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.”

27. La articolul 457, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Cota impozitului pe clădiri stabilită potrivit alin. (1) pentru anul, nu poate fi mai mică decât cota stabilită pentru anul 2025.”

28. La articolul 457, tabelul de la alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

Tipul clădirii	Valoarea impozabilă	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	2.677	1.606
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nersă, din vălătuci sau din orice alte materiale	803	535

nesupuse unui tratament termic și/sau chimic		
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	535	469
D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	335	201
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A – D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A – D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii”

29. La articolul 457, alineatele (7), (8) și (9) se abrogă.

30. La articolul 458, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cota impozitului pe clădiri stabilă potrivit alin. (1) pentru anul 2026, nu poate fi mai mică decât cota stabilită pentru anul 2025.”

31. La articolul 458, alineatul (3) se abrogă.

32. La articolul 460, alineatele (1) și (4) se abrogă.

33. La articolul 460, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Cota impozitului pe clădiri stabilită potrivit alin. (1) pentru anul 2026, nu poate fi mai mică decât cota stabilită pentru anul 2025.”

34. La articolul 463, alineatele (2) și (5¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru terenurile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe teren, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra terenului, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

.....
 (5¹) În cazul în care pentru o suprafață de teren aflată în domeniul public sau privat al statului ori al unității administrativ-teritoriale se datorează impozit pe teren iar în cursul unui an apar situații care determină datorarea taxei pe teren, diferența de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa pe teren se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.”

35. La articolul 464, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Nu se datorează impozit/taxă pe teren pentru:

a) terenurile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice sau agrement;

b) terenurile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) terenurile aparținând cultelor religioase recunoscute oficial și asociațiilor religioase, precum și componentelor locale ale acestora, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice;

d) terenurile aparținând cimitirelor și crematoriilor;

e) terenurile utilizate de unitățile și instituțiile de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru preșcolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și terenurile utilizate de către creșe;

f) terenurile utilizate de unitățile sanitare publice, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;

g) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiile de cadastru și publicitate imobiliară;

h) terenurile folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

i) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere – S.A. și Compania Națională de Investiții Rutiere S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile ocupate de piste și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

j) terenurile pe care sunt amplasate elementele infrastructurii feroviare publice, precum și cele ale metroului;

k) terenurile din parcurile industriale, parcurile științifice și tehnologice, precum și cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

l) terenurile aferente capacităților de producție care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

m) terenurile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;

n) terenurile destinate serviciului de apostilă și supralegalizare, cele destinate depozitării și administrării arhivei, precum și terenurile afectate funcționării Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale;

o) terenurile aferente clădirilor noi realizate ca parte a unor proiecte investiționale din domeniul industriei prelucrătoare, depozitării și logisticii, pentru o perioadă de 2 ani de la recepția finală a clădirii potrivit procesului-verbal de recepție întocmit la terminarea lucrărilor, în condițiile legii, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc recepția și cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat; activitățile ce intră sub incidența prevederii se stabilesc prin normele metodologice date în aplicarea prezentului cod;

p) terenul aferent clădirii de domiciliu aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

q) terenul aferent clădirii folosită ca domiciliu aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nrecăsătorite ale veteranilor de război.”

36. La articolul 464, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București pot/poate hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe teren datorate pentru:

a) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

b) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

c) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, republicată, cu modificările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

d) terenul aferent clădirii utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizații neguvernamentale și întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale, primite în folosință gratuită;

e) terenul aferent clădirii aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit, precum și terenul aferent clădirii utilizate de organizațiile nonprofit primite în folosință gratuită, folosite exclusiv pentru activitățile fără scop lucrativ;

f) terenurile afectate de calamități naturale, pentru o perioadă de până la 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a produs evenimentul;

g) terenurile aflate în proprietatea operatorilor economici, în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislația în domeniul ajutorului de stat;

h) terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu aflate în proprietatea persoanelor care locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 323/1996, cu modificările și completările ulterioare și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, cu modificările și completările ulterioare, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%;

i) terenurile pentru care proprietarul efectuează pe cheltuială proprie intabularea în cartea funciară, pe o perioadă de 2 ani începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc intabularea;

j) terenurile fundațiilor înființate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

k) terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c), f) și j) din Legea nr. 168/2020, cu modificările și completările ulterioare;

l) terenurile aflate în proprietatea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, cu statut de utilitate publică, precum și cele închiriate, concesionate sau primite în folosință de acestea de la o instituție sau o autoritate publică, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;

m) suprafețele construite ale terenurilor aferente clădirilor clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, prevăzute la art. 456 alin. (2) lit. t), indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice.”

37. La articolul 464, alineatele (2¹), (2²), (2³), (4), (6) și (7) se abrogă.

38. La articolul 465, alineatele (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Prin hotărârea prin care s-a stabilit să se acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe teren, potrivit alin. (2), se dispune și cu privire la documentele justificative pentru fiecare situație în parte, după caz. Scutirea sau reducerea se aplică, persoanelor care dețin documente justificative ce sunt depuse la organul fiscal local în termenul stabilit prin hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București și care și-au îndeplinit obligația de plată a impozitului/taxei pentru anul fiscal anterior în termenele prevăzute de lege, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a fost emisă hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.

.....

(5) În cazul scutirii prevăzute la art. 464 alin. (1) lit. p) și q), scutirea se acordă pentru terenul aferent clădirii de domiciliu deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din teren aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.”

39. La articolul 465, tabelele de la alineatul (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) (...)

Nr. crt.	Zona Categoria de folosință	A	B	C	D
1	Teren arabil	75	56	51	41
2	Pășune	56	51	41	36
3	Fâneată	56	51	41	36
4	Vie	122	94	75	51
5	Livadă	143	122	94	75
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	75	56	51	41
7	Teren cu apă	41	36	22	0
8	Drumuri și căi ferate	0	0	0	0
9	Teren neproductiv, cu excepția celor de la pct. 10	0	0	0	0
10	Plaja folosită pentru activități economice	41	36	22	0

(7) (...)

Nr. crt.	Categoria de folosință	Impozit (lei)
1	Teren cu construcții	60-83
2	Teren arabil	112-134
3	Pășune	54-75
4	Fâneată	54-75
5	Vie	129-148
6	Livadă	129-150
7	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	22-43
8	Teren cu apă	3-15
9	Drumuri și căi ferate	0-0
10	Teren neproductiv, cu excepția celor de la pct. 11	0
11	Plaja folosită pentru activități economice	3-15

”

40. La articolul 469, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Scutiri

Art. 469. – (1) Nu se datorează impozitul pe mijloacele de transport pentru:

a) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

b) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public;

c) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare;

d) autovehiculele second-hand înregistrate ca stoc de marfă și care nu sunt utilizate în folosul propriu al operatorului economic, comerciant auto sau societate de leasing

e) un mijloc de transport aflat în proprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la alegerea contribuabilului;

f) mijloacele de transport aflate în proprietatea veteranilor de război, văduvelor de război sau văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război, pentru un singur mijloc de transport.”

41. La articolul 469, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București pot/poate hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport pentru:

a) mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol. În cazul scutirii sau reducerii impozitului pe mijloacele de transport acordate persoanelor juridice se vor avea în vedere prevederile legale în vigoare privind acordarea ajutorului de stat;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%;

c) mijloacele de transport ale fundațiilor înființate prin testament constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

d) mijloacele de transport ale organizațiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii;

e) un mijloc de transport în cazul celor aflate în proprietatea persoanelor care locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea

Guvernului nr. 323/1996, cu modificările și completările ulterioare și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, cu modificările ulterioare, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%.

(3) Prin hotărârea prin care s-a stabilit să se acorde scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport, potrivit alin. (2), se dispune și cu privire la documentele justificative pentru fiecare situație în parte, după caz. Scutirea sau reducerea se aplică, persoanelor care dețin documente justificative ce sunt depuse la organul fiscal local în termenul stabilit prin hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București și care și-au îndeplinit obligația de plată a impozitului/taxei pentru anul fiscal anterior în termenele prevăzute de lege, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a fost emisă hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.”

42. La articolul 469, alineatele (4), (5), (6) și (7) se abrogă.

43. La articolul 470 alineatul (2), partea dispozitivă și tabelul se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia și norma de poluare, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cm³ sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracțiune mecanică	Lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta Norma de poluare: Non-euro, E0-E3	Lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta Norma de poluare: E4	Lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta Norma de poluare: E5	Lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta Norma de poluare: E6	Lei/auto Hibride cu emisii de CO ₂ peste 50g/Km
I.	Vehicule înmatriculate (lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta)					

1	Motociclete, tricicluri, cvadricicluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cm ³ , inclusiv	19,5	18,8	17,6	16,5	16,2
2	Motociclete, tricicluri și cvadricicluri cu capacitatea cilindrică de peste 1.600 cm ³	22,1	21,3	19,9	18,7	18,4
3	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1.601 cm ³ și 2.000 cm ³ inclusiv	29,7	28,5	26,7	25,1	24,6
4	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm ³ și 2.600 cm ³ inclusiv	92,2	88,6	82,8	77,8	76,3
5	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cm ³ și 3.000 cm ³ inclusiv	182,9	172,8	154,1	151,2	149,8

6	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm ³	319,0	297,3	294,4	290,0	275,5
7	Autobuze, autocare, microbuze	31,2	30,0	28,1	26,4	25,9
8	Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone, inclusiv	39,0	37,5	35,1	33,0	32,4

”

44. La art. 470, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²) cu următorul cuprins:

„(2¹) Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii au obligația de a colabora în vederea realizării schimbului de date și informații privind norma de poluare prevăzută la alin. (2). Procedura privind schimbul de date și informații se stabilește pe bază de protocol încheiat între Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

(2²) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cm³ sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracțiune mecanică	Lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta
I. Vehicule înmatriculate (lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta)		
1	Tractoare înmatriculate	18

II. Vehicule înregistrate		
1	Vehicule cu capacitate cilindrică	lei/200 cm ³
1.1	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică < 4.800 cm ³	2 - 4
1.2	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică > 4.800 cm ³	4 - 6
2	Vehicule fără capacitate cilindrică evidențiată	50-150 lei/an”

45. La articolul 470, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul mijloacelor de transport hibride cu emisii de CO₂ mai mici sau egale cu 50g/km, impozitul se reduce cu maximum 30%, conform hotărârii consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, după caz.”

46. La articolul 470, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul autovehiculelor acționate electric, impozitul pe mijloacele de transport este în valoarea de 40 lei/an.”

47. Articolul 487¹ se abrogă.

48. La articolul 489, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cotele adiționale stabilite conform alin. (1) pot fi de până la 100% față de nivelurile maxime stabilite în cadrul prezentului titlu.”

49. După articolul 489 se introduce un nou articol, art. 489¹, cu următorul cuprins:

„Stabilirea scutirilor și/sau reducerilor de la plata impozitelor și taxelor locale la nivelul consiliilor

Art. 489¹. – (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București pot/poate hotărî să acorde scutirea sau reducerea de la plata impozitelor și taxelor locale pe bază de analize cost-beneficiu, pentru o perioadă

**locale/Consiliului
General al
Municipiului
București**

determinată de timp, de cel mult 2 ani fiscali, în funcție de anumite criterii predefinite prin hotărârea adoptată cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de expirarea exercițiului bugetar, pentru anul fiscal următor. În cadrul acestei perioade se efectuează evaluări intermediare din perspectiva atingerii scopului urmărit la momentul la care a fost luată hotărârea de acordare și în funcție de constatări se decide prin hotărâre, după caz, menținerea pentru restul perioadei rămase sau stoparea acordării pe viitor.

(2) Criteriile prevăzute la alin. (1) se stabilesc de către autoritatea deliberativă a administrației publice locale prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.

(3) Cuantumul total al scutirilor și/sau reducerilor ce se acordă prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București este de cel mult 5% din totalul veniturilor din impozitele și taxele locale încasate până în ziua anterioară adoptării hotărârii din anul fiscal precedent celui în care se acordă scutirea.”

50. Articolul 491 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Indexarea
impozitelor și taxelor
locale**

Art. 491. – (1) În anul fiscal 2026, pentru impozitele și taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume în lei, se aplică nivelurile prevăzute în mod distinct pentru fiecare impozit/taxă în parte, în cadrul prezentului titlu.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele prevăzute în tabelele prevăzute la art. 470 alin. (5) și (6) se indexează anual în funcție de rata de schimb a monedei euro în vigoare în prima zi lucrătoare a lunii octombrie

a fiecărui an și publicată în Jurnalul Uniunii Europene și de nivelurile minime prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri. Cursul de schimb a monedei euro și nivelurile minime, exprimate în euro, prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri se comunică pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor și Ministerului Dezvoltării Lucrărilor Publice și Administrației.

(3) Sumele indexate conform alin. (2) se aprobă prin hotărâre a consiliului local și se aplică în anul fiscal următor. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(4) Hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București se adoptă cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de expirarea exercițiului bugetar, pentru anul fiscal următor.”

51. La articolul 500², literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) în cazul proprietăților reprezentând clădiri rezidențiale, prin aplicarea unei cote de 0,9% asupra diferenței dintre valoarea impozabilă a clădirii comunicată de către organul fiscal local și plafonul de 2.500.000 lei;

b) în cazul proprietăților reprezentând autoturisme, prin aplicarea unei cote de 0,9% asupra diferenței dintre valoarea de achiziție și plafonul de 375.000 lei.”

52. La articolul 502, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Începând cu data de 1 ianuarie 2026 se abrogă următoarele prevederi:

a) art. 4 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 56/2020 pentru recunoașterea meritelor personalului medical participant la acțiuni medicale împotriva COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 15 mai 2020, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 76 alin. (1) lit. e) și e¹) din Legea cooperăției agricole nr. 566/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1236 din 22 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) art. 17 alin. (3) din Legea tinerilor nr. 350/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 27 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. XIII. – (1) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. XII intră în vigoare după cum urmează:

a) prevederile pct. 1 – 2, 12 – 15, 16 referitoare la dispozițiile art. 123 alin. (1²), 18 – 20, 22 – 43, 44 referitoare la art. 470 alin. (2²), 45 – 47 și 51–52 intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2026;

b) prevederile pct. 3 – 11 și 16 referitoare la dispozițiile art. 123 alin. (2) intră în vigoare la data de întâi a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2) Prevederile art. XII se aplică după cum urmează:

a) pentru contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5), prevederile art. XII pct. 1 – 5 se aplică începând cu anul fiscal modificat care începe în anul 2026;

b) prevederile art. XII pct. 3 – 11, 16 și 18 – 20 se aplică începând cu veniturile aferente anului 2026;

c) prevederile art. XII pct. 12 se aplică câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni cu instrumente financiare derivate obținute din transferuri/operațiuni efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2026;

d) prevederile art. XII pct. 13 și 14 se aplică câștigurilor din transferul de monedă virtuală obținute începând cu data de 1 ianuarie 2026.

Art. XIV. – (1) Ordinul ministrului finanțelor prevăzut la art. XII pct. 1 se emite în termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2) Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la art. XII pct. 10 se emite în termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(3) Protocolul prevăzut la art. XII pct. 44 referitor la art. 470 alin. (2¹) se încheie în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. XV. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 privind prorogarea unor termene și consolidarea capacității administrative în domeniul impozitării proprietății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1069 din 24 octombrie 2024, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul I se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. I. – La articolul IX din Ordonanța Guvernului nr. 16/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 15 iulie 2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 370/2022, cu modificările ulterioare, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

«i) prevederile pct. 106 și 107 – 116 se abrogă.»”

2. După articolul II, se introduc trei noi articole, art. III – V, cu următorul cuprins:

„Art. III. – (1) Se instituie Sistemul național integrat de gestionare în scop fiscal a datelor și informațiilor despre bunurile imobile din România, denumit în continuare *Sistemul RO e-Proprietate*, sistem informatic de interes strategic național.

(2) Ministerul Finanțelor, prin Centrul Național pentru Informații Financiare, asigură dezvoltarea, funcționarea, mentenanța și orice alte activități legate de administrarea Sistemului RO e-Proprietate.

(3) Sistemul RO e-Proprietate reprezintă ansamblul de principii, reguli și sisteme informatice, infrastructură de comunicații, elemente de interconectare și interoperabilitate cu alte sisteme informatice, platforme hardware și software pentru stocare, procesare automată, procesare manuală, preluare, afișare și transmitere de date, având drept scop automatizarea colectării de date și informații despre bunurile imobile, pentru fundamentarea politicilor publice în scop fiscal.

Art. IV. – (1) Autoritățile/instituțiile publice și organizațiile profesionale de interes public sau de utilitate publică care, direct sau prin intermediul structurilor subordonate ori coordonate, dețin orice fel de date sau informații cu privire la bunurile imobile, au obligația de a le pune la dispoziție/furniza Ministerului Finanțelor, cu titlu gratuit, pentru a fi integrate în cadrul Sistemului RO e-Proprietate.

(2) Pe măsura dezvoltării sistemelor informatice Sistemul RO e-Proprietate se poate interconecta, în condițiile stabilite prin lege, cu alte sisteme informatice, în scopul furnizării către acesta a datelor și informațiilor privind proprietățile din România.

Art. V. – Procedura de utilizare și funcționare a Sistemului RO e-Proprietate, precum și standardele funcționale și structurale, periodicitatea și modalitatea de transmitere/punere la dispoziție a datelor și informațiilor, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor, care se elaborează în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

Art. XVI. – La articolul 2 alineatul (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2023 privind unele măsuri pentru gestionarea și evidențierea veniturilor curente ale bugetului public prin implementarea unor proiecte de digitalizare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1138 din 15 decembrie 2023, aprobată prin Legea nr. 7/2025, după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) Sistemul RO e-Proprietate, prevăzut la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 privind prorogarea unor termene și consolidarea capacității administrative în domeniul impozitării proprietății.”

Art. XVII. – După articolul 5² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 3 aprilie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2013, cu modificările și completările ulterioare, se introduc două noi articole, art. 5³ și 5⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 5³. – (1) La dosarul pentru concurs, candidații înscriși pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere și de execuție, generale și specifice, din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc au obligația de a depune două avize eliberate de unități specializate atestate în condițiile legii, din care să rezulte că sunt apți din punct de vedere psihologic și comportamental pentru exercitarea funcției publice, respectiv:

a) aviz privind evaluarea psihologică complexă;

b) aviz psihologic de integritate.

(2) Toți funcționarii publici din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc sunt supuși în mod obligatoriu unei testări psihologice periodice, o dată la 2 ani.

(3) Neparticiparea fără un motiv justificat la testarea psihologică constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare. După încetarea motivului care a condus la neprezentarea la testarea psihologică, funcționarul trebuie să se prezinte în maximum 30 de zile la testare.

(4) În situația unui rezultat nefavorabil, autoritatea poate dispune măsuri corespunzătoare, respectiv distribuirea pe o funcție compatibilă sau încetarea raportului de serviciu, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În situația în care există date și indicii privind abateri de la integritate ale personalului care ocupă funcțiile publice de conducere din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, respectiv ale personalului care ocupă funcții generale de execuție din cadrul structurilor de control, la solicitarea conducerii Oficiului, personalul poate face obiectul testării integrității, inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf.

(6) Rezultatele testării poligraf se au în vedere la declanșarea sau finalizarea cercetării disciplinare. Declanșarea cercetării disciplinare se poate dispune numai în baza constatării unor fapte sau împrejurări obiective, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Testarea psihologică se efectuează de către unități specializate atestate în condițiile legii.

(8) Costurile aferente testării psihologice prevăzute la alin. (2) și (5) sunt suportate de instituție.

Art. 5⁴. – (1) În aplicarea dispozițiilor art. 5³, testarea psihologică se desfășoară în condițiile prevăzute de anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 355/2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor, cu modificările și completările ulterioare și constă în două tipuri de evaluări:

a) evaluarea psihologică complexă – care are în vedere analiza nivelului cognitiv, maturitatea socioafectivă/stabilitatea emoțională, conștiinciozitatea și rezistența la stres;

b) evaluarea psihologică a integrității – care urmărește identificarea tendințelor comportamentale ce pot afecta integritatea profesională.

(2) Evaluarea psihologică se finalizează prin emiterea a două avize distincte: unul aferent evaluării psihologice complexe și unul privind nivelul de integritate al persoanei evaluate.

(3) Avizele menționate la alin. (2) sunt utilizate în scopul evaluării compatibilității persoanei cu funcție publică, fiind opozabile atât candidatului sau funcționarului evaluat, cât și instituției.”

Art. XVIII. – După articolul 20 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 20¹, cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. – (1) În scopul realizării activităților de control și supraveghere vamală, personalul desemnat din cadrul Autorității poate să folosească înregistratoare audio-video portabile de tip body worn camera și să fixeze cu mijloace foto-audio-video din dotare activități desfășurate în spații publice, fără consimțământul persoanelor vizate.

(2) Autoritatea este autorizată să înregistreze și să fixeze cu mijloace foto-audio-video din dotare momente operative, pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, fără consimțământul persoanelor vizate, în cazul în care există suspiciuni privind săvârșirea unor fapte de fraudă fiscală și vamală.

(3) Autoritatea poate păstra imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video obținute potrivit alin. (1) și (2) pe o perioadă de 6 luni de la data obținerii acestora, cu excepția situațiilor în care sunt utilizate în cadrul unei proceduri judiciare, caz în care acestea urmează regimul probelor. La împlinirea acestui termen, imaginile și/sau înregistrările se distrug prin proceduri ireversibile.

(4) Se interzice prelucrarea datelor cu caracter personal conținute de imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video în alte scopuri decât cele în care au fost colectate, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege și numai dacă sunt asigurate garanțiile necesare pentru protejarea drepturilor persoanelor vizate.

(5) Înregistrarea și fixarea de către personalul vamal menționat la alin. (1) și (2) a activităților specifice, prin utilizarea mijloacelor foto-audio-video din dotare, precum și păstrarea înregistrărilor audio și/sau video și a imaginilor fotografice astfel obținute se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

(6) Procedura privind înregistrarea și fixarea cu mijloace foto-audio-video din dotare a activităților specifice prevăzute la alin. (1) și (2), stocarea și accesarea acestora se stabilește prin ordin al președintelui Autorității.”

Art. XIX. – După articolul 31² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2004 privind Statutul personalului vamal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 23 martie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 243/2004, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 31³, cu următorul cuprins:

„Art. 31³. – (1) În situația în care există date și indicii privind abateri de la integritate ale personalului care ocupă funcțiile publice de conducere din cadrul Autorității Vamale Române, respectiv ale personalului care ocupă funcții generale de execuție din cadrul structurilor de control, la solicitarea conducerii Autorității, personalul poate face obiectul testării integrității, inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf.

(2) În situația în care testarea funcționarul public indică un comportament disimulat se declanșează cercetarea disciplinară conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. XX. – La articolul 20 din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alin. (2) – (4), cu următorul cuprins:

„(2) În situația în care există date și indicii privind abateri de la integritate și principiile aplicabile conduitei profesionale a funcționarilor publici care ocupă funcțiile publice de conducere din Agenția Națională de Administrare Fiscală, respectiv ale personalului care ocupă funcții generale de execuție din cadrul structurilor de control și de executare silită, la solicitarea conducerii Agenției, personalul poate face obiectul testelor de integritate, inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf, în condițiile legii.

(3) Costurile evaluărilor se suportă din bugetul Agenției, în limita bugetului aprobat, conform procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) În situația în care testarea funcționarului public indică un comportament disimulat se declanșează cercetarea disciplinară conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. XXI. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – (1) Personalul Agenției din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală care ocupă funcții publice specifice poartă, în timpul serviciului, uniformă, însemne distinctive, ecusoane, înregistratoare audio-video portabile de tip bodycam și alte mijloace tehnice utilizate ca mijloc individual de apărare, protecție și comunicare, care se atribuie gratuit. În anumite situații, stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în realizarea atribuțiilor de serviciu, personalul care ocupă funcții publice specifice poate îmbrăca ținuta civilă. Personalul Agenției din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală în timpul acțiunilor speciale cu risc beneficiază de suportul Inspectoratului General al Jandarmeriei Române sau, după caz, al Inspectoratului General al Poliției Române, la solicitarea președintelui Agenției, în condițiile stabilite prin protocolul prevăzut la art. 9.”

2. La articolul 5, după alineatul (1) se introduc șase noi alineate, alin. (1¹) – (1⁶), cu următorul cuprins:

„(1¹) În scopul realizării activităților de control antifraudă, personalul desemnat din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală poate să înregistreze și să fixeze cu mijloacele foto-audio-video din dotare, activități desfășurate în spații publice, fără consimțământul persoanelor vizate.

(1²) Agenția, prin Direcția generală antifraudă fiscală este autorizată să înregistreze și să fixeze, cu mijloace foto-audio-video sau prin alte mijloace tehnice din dotare, momente operative, pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, fără consimțământul persoanelor vizate, în cazul în care există suspiciuni privind săvârșirea unor acte și fapte de evaziune fiscală și fraudă fiscală. Înregistrările foto-audio-video constituie mijloace de probă.

(1³) Agenția, prin Direcția generală antifraudă fiscală poate păstra imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video obținute potrivit alin. (1¹) și (1²) pe o perioadă de 6 luni de la data obținerii acestora, cu excepția situațiilor în care vor fi utilizate în cadrul unei proceduri judiciare, caz în care acestea urmează regimul probelor. La împlinirea acestui termen, imaginile și/sau înregistrările se distrug prin proceduri ireversibile.

(1⁴) Se interzice prelucrarea datelor cu caracter personal conținute de imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video în alte scopuri decât cele în care au fost colectate, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege și numai dacă sunt asigurate garanțiile necesare pentru protejarea drepturilor persoanelor vizate.

(1⁵) Înregistrarea și fixarea de către personalul antifraudă menționat la alin. (1¹) și (1²) a activităților specifice, prin utilizarea mijloacelor foto-audio-video din dotare, precum și păstrarea înregistrărilor audio și/sau video și a imaginilor fotografice astfel obținute se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

(1⁶) Procedura privind înregistrarea și fixarea cu mijloace foto-audio-video din dotare a activităților specifice prevăzute la alin. (1¹) și (1²), stocarea și accesarea acestora, se stabilește prin ordin comun al ministrului finanțelor și al președintelui Agenției în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative.”

3. La articolul 6 alineatul (2), după litera r) se introduce o nouă literă, lit. r¹), cu următorul cuprins:

„r¹) să utilizeze înregistratoare audio-video portabile de tip bodycam în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

4. La articolul 8, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Nerespectarea dispoziției de utilizare sau utilizarea în mod necorespunzător a bodycam, reprezintă abatere disciplinară și este cercetată în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. XXII. – Măsuri privind instituirea unei taxe logistice pentru gestionarea fluxurilor extracomunitare de bunuri.

(1) Se instituie o taxă logistică pentru gestionarea fluxurilor de bunuri extracomunitare, în valoare de 25 de lei pentru fiecare colet ce conține bunuri cu valoare comercială, denumit în continuare *colet*, care intră pe teritoriul României, cu loc de începere al livrării în afara teritoriului Uniunii Europene, a cărei valoare declarată se situează sub plafonul de 150 de Euro, denumită în continuare *taxă*, indiferent de locul punerii în liberă circulație în Uniunea Europeană.

(2) Taxa se aplică coletelor care conțin bunurile livrate în cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe, definite conform dispozițiilor art. 266 alin. (1) pct. 36, respectiv art. 315² alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Potrivit prezentului act normativ, prin colet se înțelege fiecare expediere ce conține bunuri cu valoare comercială, aferente unor operațiuni de vânzare la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe.

(4) Obligația de plată a taxei revine furnizorului bunurilor, persoanei care expediază coletul sau entității care facilitează prin intermediul unei platforme digitale vânzarea la distanță de bunuri, după caz.

(5) Coletele a căror livrare nu a fost efectuată către destinatarul final din România nu fac obiectul taxei.

(6) În cazul coletelor care sunt returnate în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 157/2015, cu modificările și completările ulterioare, de persoana destinatară din România, taxa nu se rambursează.

(7) Coletul care face obiectul acestui act normativ, livrat pe teritoriul României, este însoțit de informații cu privire la declarația de origine a acestuia, așa cum a fost transmisă în vederea efectuării formalităților vamale simplificate prin declarația vamală cu set redus de date – H7, emisă de furnizorul bunurilor, persoana care expediază coletul sau entitatea care facilitează prin intermediul unei platforme digitale vânzarea la distanță de bunuri, după caz.

(8) Obligația de colectare, declarare și virare a taxei revine furnizorilor de servicii poștale, astfel cum sunt definiți la art. 2 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 187/2013, cu modificările și completările ulterioare, care predau coletul destinatarului.

(9) Furnizorii de servicii poștale menționați la alin. (8) au obligația să declare, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a făcut predarea către destinatarul coletului, către Agenția Națională de Administrare Fiscală numărul coletelor, după cum urmează:

a) numărul de colete livrate cu loc de începere al livrării în afara teritoriului Uniunii Europene;

b) numărul de colete livrate însoțite de informații din declarația de origine, cu loc de începere al livrării în afara teritoriului Uniunii Europene;

c) numărul de colete livrate însoțite de informații din declarația de origine pentru care s-a perceput taxa.

(10) Furnizorii de servicii poștale colectează taxa direct de la furnizorul bunurilor, persoana care expediază coletul sau entitatea care facilitează prin intermediul unei platforme digitale vânzarea la distanță de bunuri sau de la intermediarul logistic beneficiar direct al serviciilor poștale prestate de către aceștia.

(11) Taxele colectate vor fi virate la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost predat coletul destinatarului.

(12) Furnizorii de servicii poștale au obligația să se asigure de încasarea taxei, aceasta reprezentând o condiție pentru prestarea serviciilor.

(13) În situația în care furnizorii de servicii poștale nu respectă obligația prevăzută la alin. (12), aceștia se subrogă de drept în obligațiile persoanelor prevăzute la alin. (4).

(14) Furnizorii de servicii poștale au obligația să identifice, prin sistemele proprii de trasabilitate, coletele supuse taxei.

(15) Procedura de declarare se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, emis în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(16) Furnizorii de servicii poștale păstrează timp de 5 ani evidențe detaliate ale expedierilor taxate pe care le pun la dispoziția autorităților fiscale și/sau vamale, după caz, la solicitarea acestora.

(17) Furnizorii de servicii poștale au obligația declarării taxelor colectate până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost predat coletul destinatarului.

(18) Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni:

- a) nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (9);
- b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (16);
- c) nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (17).

(19) Contravenția prevăzută la alin. 18 lit. a) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 3.500 lei.

(20) Nerespectarea obligației prevăzute la alin. (18) lit. b) se sancționează cu amendă de la 6.000 lei la 10.000 lei.

(21) Contravenția prevăzută la alin. (18) lit. c) se sancționează, prin derogare de la prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă constând în valoarea taxelor nedeclarate, dar nu mai puțin de 1.000 lei.

(22) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(23) Contravențiilor prevăzute la alin. (18) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(24) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă colectarea taxei și neplata către bugetul general consolidat al statului, în termen de 30 zile de la declarare.

(25) Monitorizarea implementării taxei logistice pentru gestionarea fluxurilor extracomunitare de bunuri se realizează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală Antifraudă Fiscală, în conformitate cu atribuțiile legale specifice.

(26) Atribuțiile Direcției Generale Antifraudă Fiscală în cadrul implementării proiectului privind taxa logistică pentru gestionarea fluxurilor extracomunitare de bunuri se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. XXIII. – Prevederile art. XXII intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2025.

Art. XXIV. – Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 67, după alineatul (2²) se introduc patru noi alineate, alin. (2³) – (2⁶), cu următorul cuprins:

„(2³) Societățile care distribuie trimestrial dividende, potrivit legii, nu pot acorda acționarilor sau asociaților, după caz, sau altor persoane afiliate, așa cum sunt definite conform reglementărilor contabile aplicabile, împrumuturi, până la regularizarea diferențelor rezultate din distribuirea dividendelor în cursul anului.

(2⁴) Societățile care, pe baza situațiilor financiare anuale, aprobate potrivit legii, au o valoare a activului net diminuată la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris nu pot restitui acționarilor sau asociaților, după caz, sau altor persoane afiliate, așa cum sunt definite conform reglementărilor contabile aplicabile, împrumuturile luate de la aceștia.

(2⁵) În cazul nerespectării interdicției prevăzute la alin. (2³) și (2⁴) se dispune atragerea răspunderii solidare a societății și a acționarului/asociatului care a beneficiat de plata de dividende interimare, fără a fi regularizate, sau căruia i s-au restituit împrumuturi deși societatea avea activul net sub limita prevăzută de lege. Societatea, împreună cu acționarii/asociații, răspund solidar pentru obligațiile bugetare restante datorate de societate și administrate de organul fiscal central, în limita sumelor care au făcut obiectul împrumutului acordat, respectiv restituit.

(2⁶) Nerespectarea de către societăți a interdicției prevăzute la alin. (2³) și (2⁴) constituie contravenție. Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aceasta se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 200.000 lei, de către persoanele cu atribuții în acest sens, din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

2. După articolul 69 se introduce un nou articol, art. 69¹, cu următorul cuprins:

„Art. 69¹. – (1) Societățile care la sfârșitul exercițiului financiar curent înregistrează profit pentru exercițiul financiar de raportare, dar înregistrează pierdere contabilă reportată, potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot efectua distribuiri de dividende din profitul exercițiului financiar curent numai după constituirea rezervelor legale, acoperirea pierderii contabile reportate și constituirea de rezerve în conformitate cu cerințele statutare.

(2) Societățile care, pe baza situațiilor financiare anuale, aprobate potrivit legii, au o valoare a activului net diminuată la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris, pot efectua distribuiri de dividende din profitul exercițiului financiar curent numai după reîntregirea activului net la valoarea minimă prevăzută de lege.

(3) Societățile care, pe baza situațiilor financiare interimare, aprobate potrivit legii, au o valoare a activului net diminuată la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris, nu pot efectua distribuiri de dividende interimare din profitul exercițiului financiar curent dacă nu au reîntregit activul net la valoarea minimă prevăzută de lege.”

3. La articolul 153²⁴, după alineatul (4) se introduc unsprezece noi alineate, alin. (4¹) – (4¹¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Nerespectarea de către societate a obligației de reconstituire a activului net până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social în termenul prevăzut la alin. (4) constituie contravenție și se sancționează, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 10.000 lei la 200.000 lei.

(4²) Societățile aflate în situația prevăzută la alin. (1) care înregistrează datorii față de acționari rezultate din împrumuturi sau alte finanțări acordate de aceștia și care nu respectă obligația prevăzută la alin. (4) în termen de 2 ani de la încheierea exercițiului financiar ulterior celui în care au fost constatate pierderile au obligația de a majora capitalul social prin conversia acestor creanțe, cu respectarea drepturilor celorlalți acționari, prevăzute la art. 216.

(4³) Nerespectarea de către societate a obligației prevăzute la alin. (4²) constituie contravenție și se sancționează, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 40.000 lei la 300.000 lei.

(4⁴) Dispozițiile alin. (1) – (4), (4¹) – (4³) și (5) se aplică în mod corespunzător și societăților cu răspundere limitată.

(4⁵) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (4¹) și (4³) se fac de către persoanele împuternicite din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Prevederile prezentului alineat se aplică începând cu anul 2027, raportat la situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar care începe la data de 1 ianuarie 2025 sau ulterior acestei date.

(4⁶) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (4¹) și (4³) se prescrie în termen de 12 luni de la data săvârșirii faptelor.

(4⁷) Pe perioada inactivității, societăților declarate inactive potrivit prevederilor prezentei legi, prevederile alin. (4¹) – (4⁶) nu se aplică.

(4⁸) La societățile la care statul este acționar/asociat, în datoriile față de acționari/asociați prevăzute la alin. (4²) nu sunt incluse datoriile față de bugetul general consolidat și împrumuturile pe care societățile le primesc, cu respectarea legislației în domeniul concurenței, din veniturile rezultate din privatizare. Prevederile prezentului alineat se aplică și societăților la care unitățile administrativ-teritoriale dețin calitatea de acționar/asociat.

(4⁹) Alineatele (4¹) și (4²) nu se aplică acționarilor/asociaților care:

a) au ca scop sau obiect de activitate efectuarea de investiții sau administrarea fondurilor de investiții alternative sau cu capital de risc eligibile și sunt entități care aparțin unor grupuri de tip fonduri de investiții alternative, fonduri cu capital de risc eligibile sau sunt administratori ai unor asemenea fonduri;

b) au ca scop sau obiect principal de activitate efectuarea de investiții, deținerea de participații în societăți sau finanțarea cu titlu profesionist a companiilor la care dețin părți sociale/acțiuni (CAEN 64);

c) au calitatea de investitori profesionali, definiți conform Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE;

d) au calitatea de investitori într-un proiect de finanțare participativă, în sensul Regulamentului (UE) 2020/1503 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 octombrie 2020 privind furnizorii europeni de servicii de finanțare participativă pentru afaceri și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1129 și a Directivei (UE) 2019/1937, fie direct, fie indirect, prin intermediul unei entități care deține direct o participație într-un asemenea proiect; sau

e) sunt persoane fizice care au investit, o sumă cuprinsă între 2.500 euro și 200.000 euro, echivalentul în lei la cursul Băncii Naționale a României din ziua investiției, într-o microîntreprindere sau întreprindere mică, astfel cum sunt definite de Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, și nu dețin, direct sau indirect, mai mult de 25% din capitalul social al societății în cauză, cu condiția ca, în oricare din situațiile prevăzute la lit. a) – e) din prezentul alineat, împrumuturile să nu fie restituite acționarilor/asociaților într-un termen de 4 ani de la data acordării împrumuturilor.

(4¹⁰) Prevederile alin. (4²) nu se aplică în cazul finanțării societăților prin intermediul fondurilor europene sau naționale alocate din programe destinate sprijinirii sectorului privat, și al finanțărilor acordate de instituții financiare internaționale.

(4¹¹) La societățile la care statul sau unitatea administrativ-teritorială este acționar/asociat conversia creanței acestuia față de societate se stabilește prin hotărâre a Guvernului sau prin hotărâre a Consiliului General/local, după caz, în condițiile legii.

Art. XXV. – Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, contravenientul nu beneficiază de posibilitatea achitării, în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, a jumătate din minimul

amenzii prevăzute la art. 67 alin. (2⁶) și art. 153²⁴ alin. (4¹) și (4³) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aduse prin prezenta lege.

Art. XXVI. – (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi Fondul Român de Contragarantare – S.A. nu mai acordă garanții în cadrul programelor guvernamentale. Programele guvernamentale derulate prin Fondul Român de Contragarantare – S.A., se derulează, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, prin Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii – S.A. – IFN.

(2) Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii – S.A. – IFN se substituie în drepturi și obligații pentru toate garanțiile emise de către Fondul Român de Contragarantare – S.A. în numele și în contul statului, în baza mandatului acordat, în cadrul programelor guvernamentale.

(3) Predarea-primirea garanțiilor aflate în soldul Fondului Român de Contragarantare – S.A. se efectuează în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei legi, pe bază de protocol de predare-primire încheiat între cele două părți.

Art. XXVII. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2009 privind înființarea Fondului Român de Contragarantare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 312/2009, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – (1) Fondul este administrat în sistem unitar de un consiliu de administrație, alcătuit din 3 membri, și un director general.

(2) Consiliul de administrație poate delega directorului general unele dintre atribuțiile sale, cu excepția competențelor care potrivit art. 142 alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi delegate directorilor.

(3) Președintele consiliului de administrație nu poate fi și director general.

(4) Președintele consiliului de administrație este desemnat de adunarea generală a acționarilor, iar directorul general de către consiliul de administrație.

(5) Pe toată durata de funcționare a Fondului, sistemul de administrare, numărul membrilor și componența Consiliului de administrație se modifică prin actul constitutiv aprobat de către adunarea generală a acționarilor.”

2. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – Membrii consiliului de administrație și directorul general trebuie să aibă studii superioare și să posede reputație și experiență în domeniul economic și/sau juridic.”

3. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – Atribuțiile consiliului de administrație și ale directorului general sunt prevăzute în actul constitutiv al Fondului.”

4. La articolul 14, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Orice membru al consiliului de administrație, directorul general, angajații Fondului și orice persoană care sub o formă sau alta participă la conducerea, administrarea sau la activitatea acestuia au obligația să păstreze secretul profesional asupra oricăror fapte, date ori informații la care se referă alin. (1), de care au luat cunoștință în cursul desfășurării activității sale profesionale.”

Art. XXVIII. – La data intrării în vigoare a prezentului act normativ se abrogă orice dispoziție legală contrară prevederilor art. XXVI și XXVII.

Art. XXIX. – Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (1), după punctul 42¹ se introduce un nou punct, pct. 42², cu următorul cuprins:

„42². persoana strâns legată de debitor este considerată persoana care, într-o perioadă de 2 ani înaintea deschiderii unei proceduri prevăzute de prezenta lege, a avut cel puțin una dintre următoarele calități:

a) persoană afiliată în sensul art. 7 pct. 26 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) membru al organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale debitorului;

c) persoana juridică în care directorii, administratorii sau asociații/acționarii debitorului sunt membri în organele de administrare, conducere sau supraveghere;

d) persoane care au acces la informații fără caracter public cu privire la întreprinderea debitorului și care au posibilitatea de a controla operațiunile acestuia, inclusiv în cazul în care sunt într-un raport de muncă cu debitorul, sau care au posibilitatea de a obține beneficii de pe urma situației financiare a debitorului, în calitate de consilieri externi, contabili sau auditori;

e) soțul/soția sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv cu persoanele prevăzute la lit. a) și b);

f) beneficiarul real al debitorului, în sensul art. 4 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 5, punctul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:

„69. tabelul preliminar de creanțe cuprinde toate creanțele scadente sau nescadente, sub condiție sau în litigiu, născute înainte de data deschiderii procedurii, acceptate de către administratorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menționate: suma solicitată de către creditor, suma acceptată, rangul de prioritate, iar în situația creditorului aflat în procedura insolvenței se va arăta și administratorul judiciar/lichidatorul judiciar desemnat. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra și creanțele născute după deschiderea procedurii și până la momentul intrării în faliment. Pentru creanțele creditorilor care fac parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor, în tabelul preliminar de creanțe se vor menționa suplimentar înscririle care constată creanța și datele înscrise în registrele de publicitate.”

3. La articolul 6 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„e) analiza situației economice a debitorului din care să reiasă elemente care să probeze că debitorul nu este în stare de insolvență, cu indicarea documentelor pe care această analiză este bazată.”

4. La articolul 6, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Raportul și documentele prevăzute la alin. (2) lit. e) vor fi anexate acordului de restructurare, iar în cazul procedurii concordatului, cererii debitorului privind deschiderea procedurii.”

5. La articolul 15¹ alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) verifică și justifică faptul că debitorul se află în stare de dificultate și că nu este în stare de insolvență;”

6. La articolul 15¹ alineatul (3), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) analizează înscrisurile din care rezultă creanțele împotriva averii debitorului și întocmește lista creanțelor cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în: creanțe a căror realizare va fi afectată de acordul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeplinire a acestora; creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de acordul de restructurare; creanțele în litigiu și tratamentul acestora;”

7. La articolul 15⁷, la punctul B al alineatului (1), punctul (ii) al literei b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot alta decât o categorie de creanțe care nu ar primi nicio plată în caz de faliment, sub rezerva ca în cazul în care pentru cel puțin o categorie de creanțe, prin acord, s-a prevăzut o reducere a cuantumului și/sau a accesoriilor creanței, votul favorabil aparține cel puțin uneia dintre aceste categorii;”

8. La articolul 19 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) întocmește raportul privind starea de dificultate a debitorului;”

9. La articolul 19 alineatul (1), după litera a) se introduc două noi litere, lit. a¹) și a²), cu următorul cuprins:

„a¹) justifică, pe baza elementelor incluse în raport, că debitorul nu se află în stare de insolvență;

a²) analizează înscrisurile din care constată creanțele împotriva averii debitorului și întocmește lista creanțelor cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în: creanțe a căror realizare va fi afectată de planul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeostulare a acestora; creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de planul de restructurare; creanțele în litigiu și tratamentul acestora;”

10. La articolul 23 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) raportul administratorului concordatar prin care se analizează starea de dificultate și se justifică faptul că debitorul nu se află în stare de insolvență, însoțit de documentele care au stat la baza analizei administratorului;”

11. La articolul 23, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Judecătorul-sindic, prin încheiere executorie, pronunțată în procedură necontencioasă, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de art. 16, deschide procedura de concordat preventiv și numește administratorul concordatar contractat de către debitor sau, dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite, respinge cererea de deschidere a procedurii. Încheierea se comunică, în vederea efectuării mențiunii, și către registrul în care debitorul este înregistrat”.

12. La articolul 23, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Încheierea este supusă numai apelului, în termen de 7 zile care curge de la data comunicării pentru debitor și de la data efectuării mențiunii privind deschiderea procedurii de concordat în registrul în care debitorul este înregistrat, pentru orice altă persoană interesată. Apelul se judecă în camera de consiliu, de urgență și cu precădere.”

13. La articolul 24 alineatul (1), prima liniuță a literei d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„- creanțe a căror realizare va fi afectată de planul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeostulare a acestora; o creanță afectată a unui creditor cu mai mulți debitori solidari aflați în procedură de concordat va fi înscrisă în lista creanțelor cu valoarea nominală a

creanței deținute, cu indicarea gradului de îndeplinire, creditorul având obligația ca, în cazul în care a primit o plată parțială de la un codebitor sau de la un fidejutor, să raporteze orice sumă încasată, în termen de 3 zile de la momentul încasării, lista creanțelor fiind actualizată în mod corespunzător sau, după caz, creanța va fi înscrisă în lista creanțelor numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă;

14. La articolul 28, la punctul B al alineatului (2), punctul (ii) al literei b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot alta decât o categorie de creanțe care nu ar primi nicio plată în caz de faliment, sub rezerva ca în cazul în care pentru cel puțin o categorie de creanțe, prin plan, s-a prevăzut o reducere a cuantumului și/sau a accesoriilor creanței, votul favorabil aparține cel puțin uneia dintre aceste categorii.”

15. La articolul 34 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„e) din oficiu sau la cererea oricărei părți interesate, în situația în care planul de restructurare nu a fost depus în termenul prevăzut de art. 24 alin. (1) și nu a fost formulată o cerere de prelungire a perioadei negocierilor, conform art. 26 alin. (5), sau aceasta nu a fost aprobată de judecătorul-sindic.”

16. La articolul 39, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În scopul și în limitele necesare acoperirii cheltuielilor de procedură, oricând pe parcursul procedurii, în lipsă de lichidități în patrimoniul debitorului, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va identifica bunuri valorificabile libere de sarcini, care nu sunt esențiale pentru reorganizare, și va proceda la valorificarea de urgență, pornind de la valoarea de piață a acestora, sau, în cazuri excepționale, temeinic justificate, la minim valoarea de lichidare, stabilite de un evaluator autorizat. Până la desemnarea comitetului creditorilor decizia de valorificare aparține administratorului judiciar/lichidatorului judiciar. Propunerea de valorificare, inclusă în raportul prevăzut la art. 59 alin. (1), care se depune la dosarul cauzei și se publică în extras în BPI, poate fi contestată de orice parte interesată în termen de 3 zile de la data publicării extrasului raportului în BPI. După desemnarea comitetului creditorilor,

valorificarea se va face cu acordul comitetului, potrivit prevederilor art. 87 alin. (2).”

17. La articolul 45 alineatului (1), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) desemnarea primului comitet al creditorilor și confirmarea, prin încheiere, a comitetului creditorilor desemnat de adunarea creditorilor;”

18. La articolul 48, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Cererea prevăzută la alin. (7) va fi depusă la dosarul cauzei, inclusiv în format electronic, în termen de 7 zile de la data publicării în BPI a procesului-verbal al adunării creditorilor și va fi soluționată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și a creditorilor. Citarea părților și comunicarea actelor către aceștia se fac prin BPI.”

19. La articolul 50, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea cu următorul cuprins:

„Art. 50. – (1) Judecătorul-sindic poate desemna, în raport cu numărul creditorilor, un comitet format din 3, 5 sau 7 creditor, dintre cei cu drept de vot, cu creanțele beneficiind de cauze de preferință, creanțele salariale, creanțele bugetare și chirografare cele mai mari, prin valoare. Dacă, din cauza numărului mic de creditor, judecătorul-sindic nu consideră necesară constituirea unui comitet al creditorilor, atribuțiile comitetului vor fi exercitate de adunarea creditorilor.

.....

(4) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, aceștia vor alege un comitet format din 3, 5 sau 7 creditor, dintre primii 20 de creditor cu drept de vot, dintre cei deținând creanțe ce beneficiază de cauze de preferință, creanțe salariale, creanțe bugetare și creanțe chirografare, cele mai mari în ordinea valorii și care se oferă voluntar, selecția fiind efectuată prin întrunirea acestor criterii cumulative pe baza celui mai mare procentaj de vot din valoarea creanțelor prezente. Comitetul astfel desemnat va înlocui comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic.”

20. La articolul 50, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alin. (5¹) – (5³), cu următorul cuprins:

„(5¹) Nu va putea fi desemnat în calitate de membru în comitetul creditorilor mai mult de un creditor care face parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. 42² lit. a) – c) și f), iar acesta nu va putea deține calitatea de președinte.

(5²) Creditorul care face parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. 42² lit. a) – c) și f) are obligația de a informa administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în legătură cu raportul său cu debitorul. Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar verifică încadrarea unui creditor în categoria persoanelor strâns legate de debitor prin consultarea registrului comerțului, registrului beneficiarilor reali precum și registrului acționarilor societății debitoare, ținut de aceasta sau de o societate independentă și informează judecătorul-sindic și adunarea creditorilor convocată pentru desemnarea comitetului creditorilor, iar ulterior desemnării informează creditorii și judecătorul-sindic de îndată ce constată calitatea de persoană strâns legată de debitor, în sensul art. 5 alin. (1) pct. 42², lit. a) – c) și f), a unui membru al comitetului creditorilor.

(5³) Dacă în termenul stabilit la art. 48 alin. (8), hotărârea adunării creditorilor nu este contestată, judecătorul-sindic va verifica întrunirea condițiilor legale și va confirma, prin încheiere, comitetul propus de creditori.”

21. La articolul 51, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de comitetul creditorilor, orice creditor poate formula contestație la judecătorul-sindic, în termen de 7 zile de la data publicării procesului-verbal al comitetului creditorilor în BPI.

(7) În cazul în care un membru al comitetului creditorilor votează repetat în situație de conflict de interese ori în cazul lipsei repetate nejustificate de la ședințele comitetului creditorilor, precum și, în cazul în care se constată, ulterior desemnării, că un membru al comitetului creditorilor face parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. 42² lit. a) – c) și f), la cererea oricărui creditor sau a administratorului judiciar, judecătorul-sindic îl va înlocui pe respectivul membru al comitetului creditorilor, în mod provizoriu, urmând ca adunarea creditorilor să îl confirme pe cel provizoriu sau să aleagă un alt membru, potrivit criteriilor prevăzute la art. 50 alin (4).”

22. La articolul 57, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, creditorii care dețin mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot pot decide desemnarea unui administrator judiciar, stabilindu-i cu aceeași majoritate și onorariul. În cazul în care onorariul se va achita din fondul constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4), acesta va fi stabilit pe baza criteriilor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Creditorii care dețin mai mult de 50% din valoarea creanțelor cu drept de vot pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar desemnat provizoriu, stabilindu-i cu aceeași majoritate și onorariul. În această din urmă situație nu va mai fi necesară confirmarea judecătorului-sindic. Prima ședință a adunării creditorilor va avea în mod obligatoriu pe ordinea de zi atât confirmarea/desemnarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, cât și stabilirea onorariului acestuia.

(3) Creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, cel mai târziu la data primei ședințe a adunării creditorilor având ca ordine de zi confirmarea/desemnarea administratorului/lichidatorului judiciar, să desemneze un administrator judiciar ori lichidator judiciar în locul administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu/lichidatorul judiciar provizoriu și să îi stabilească onorariul.”

23. La articolul 58 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) evaluarea periodică a menținerii posibilității reale de reorganizare efectivă a activității debitorului ori, după caz, motivele care nu mai permit reorganizarea și, în acest caz, va propune intrarea în faliment;”

24. La articolul 59, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în BPI. Raportul se transmite și prin poștă electronică, la cerere, oricărui creditor la adresa de e-mail indicată administratorului judiciar.”

25. La articolul 66, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. – (1) Debitorul aflat în stare de insolvență este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de maximum 45 de zile de la apariția stării de insolvență. La cererea adresată tribunalului va fi atașată dovada notificării organului fiscal competent cu privire la intenția de deschidere a procedurii insolvenței.”

26. La articolul 66, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Notificarea organului fiscal competent se realizează cu 15 zile înainte de depunerea cererii de deschidere a procedurii insolvenței.”

27. La articolul 67 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) lista numelor și a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora: certe sau sub condiție, lichide ori nelichide, scadente sau nescadente, necontestate ori contestate, arătându-se suma, cauza și drepturile de preferință, precizând, dacă este cazul, și care dintre creditori intră în categoria persoanelor strâns legate de debitor.”

28. La articolul 97, alineatele (1), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 97. – (1) Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, în cazul procedurii simplificate, va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la data desemnării, un raport asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului, cu menționarea eventualelor indicii sau elemente preliminare privind persoanele cărora le-ar fi imputabilă și cu privire la existența premiselor angajării răspunderii acestora, în condițiile prevederilor art. 169 – 173, potrivit analizei sale. La cererea motivată a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, în cazuri de o complexitate ridicată, termenul poate fi prelungit de către judecătorul-sindic cu o perioadă de maximum 40 de zile.

.....

(4) În cazul în care prin raportul modificat ori completat sau, după caz, menținut se propune intrarea în faliment a debitorului, potrivit

alin. (2), această propunere va fi supusă aprobării adunării generale a creditorilor la prima ședință a acesteia. La ședință va putea participa și administratorul special, fără drept de vot.

(5) În cazul în care prin raportul modificat ori completat sau, după caz, menținut se propune intrarea în faliment a debitorului, administratorul judiciar va publica un anunț referitor la raport în BPI, cu indicarea datei primei adunări a creditorilor, sau va convoca adunarea creditorilor, dacă raportul va fi depus după data primei adunări. La această adunare va supune votului adunării creditorilor propunerea de intrare în faliment. Creditorii care sunt în același timp persoane care exercită controlul asupra debitorului sau care au avut calitatea de membru al organelor de administrare, conducere sau supraveghere a debitorului într-o perioadă de 6 luni înainte de deschiderea procedurii nu au drept de vot asupra propunerii de intrare în faliment.”

29. La articolul 97, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alin. (1¹) – (1⁴), cu următorul cuprins:

„(1¹) Raportul prevăzut la alin. (1) va conține informații relevante din perspectiva cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului, precum cele referitoare la:

a) asociații/acționarii societății, modificări ale structurii capitalului social în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, descrierea modificărilor actului constitutiv, modificări ale componenței organelor de conducere și administrare;

b) operațiuni de diminuare a averii debitorului efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

c) acte juridice încheiate cu persoanele strâns legate de debitor;

d) măsurile întreprinse de organele statutare ale societății în vederea prevenirii stării de insolvență/a falimentului și pentru acoperirea pasivului societății, inclusiv cele aplicate potrivit art. 73 alin. (1¹) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(1²) Administratorul judiciar va asigura posibilitatea consultării raportului prevăzut la alin. (1) la sediul său, pe cheltuiala solicitantului. Un anunț referitor la raport se publică în BPI iar o copie de pe raport se depune la grefa tribunalului și va fi comunicată debitorului. Raportul se transmite și prin poștă electronică, la cerere, oricărui creditor la adresa de e-mail indicată administratorului judiciar.

(1³) În termen de 30 de zile de la data publicării în BPI a anunțului, oricare dintre creditori, precum și debitorul pot formula obiecțiuni atât cu privire la conținutul raportului, cât și cu privire la concluziile exprimate de administratorul judiciar. Judecătorul-sindic va înainta obiecțiunile, în termen de 5 zile de la înregistrarea acestora administratorului judiciar în vederea exprimării unui punct de vedere fundamentat și le va soluționa în camera de consiliu, cu citarea creditorilor, a administratorului judiciar și a administratorului special.

(1⁴) Raportul modificat sau, după caz, menținut se depune la grefa tribunalului și va fi comunicat debitorului. Raportul se transmite și prin poștă electronică, la cerere, oricărui creditor la adresa de e-mail indicată administratorului judiciar.”

30. La articolul 97, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Menținerea posibilității reale de reorganizare efectivă este evaluată periodic de către administratorul judiciar, la un interval de maximum 6 luni de la data depunerii raportului prevăzut la alin. (1). Prevederile alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător și raportului în care, față de concluziile evaluării periodice, se propune intrarea în faliment. Evaluarea menținerii posibilității reale de reorganizare efectivă se poate realiza și în cadrul unui alt raport ce trebuie depus de administratorul judiciar, dacă termenul de depunere al acestuia este, potrivit legii, la o dată anterioară sau ulterioară ce nu poate depăși 15 zile de la data la care ar trebui prezentată evaluarea.”

31. La articolul 97, alineatul (6) se abrogă.

32. După articolul 97 se introduce un nou articol, art. 97¹, cu următorul cuprins:

„Art. 97¹. – În cazul în care în raportul prevăzut la art. 97 se identifică indicii sau elemente preliminare că unui membru al organelor de administrare sau conducere ale debitorului ori unui asociat/acționar care exercită controlul asupra deciziilor financiare sau operaționale ale debitorului i-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență acesta nu poate avea calitatea de administrator special în procedura insolvenței debitorului. În cazul în care a fost numit administrator special, acesta va fi înlocuit, în condițiile legii.”

33. La articolul 98, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Adunarea creditorilor va aproba propunerea administratorului judiciar, prevăzută la art. 97 alin. (2), prin votul titularilor a cel puțin două treimi din creanțele prezente la vot. Indiferent de rezultatul votului, propunerea nu va fi aprobată în cazul în care unul sau mai mulți creditori, deținând împreună peste 20% din creanțele cuprinse în tabelul preliminar de creanțe, cu excepția creditorilor care nu au drept de vot asupra propunerii de intrare în faliment potrivit art. 97 alin. (5), își anunță intenția de a depune, în termenul legal, un plan de reorganizare a debitorului.”

34. La articolul 102, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 102. – (1) Cu excepția salariaților ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditori, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii. Cererile de admitere a creanțelor vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului. Sunt creanțe anterioare și creanțele bugetare stabilite printr-o decizie de impunere întocmită ulterior deschiderii procedurii, dar care are ca obiect activitatea anterioară a debitorului.”

35. La articolul 102, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În termen de 60 de zile de la data publicării în BPI a notificării privind deschiderea procedurii, organele de inspecție fiscală vor efectua inspecția fiscală pe baza analizei de risc, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. La cererea organelor de inspecție fiscală, judecătorul-sindic poate acorda o singură dată o prelungire a termenului de maximum 60 de zile, pentru motive temeinic justificate. Creditorii bugetari vor înregistra cererea de admitere a creanței conform evidenței proprii, în termenul prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. b), dacă este cazul, urmând ca, în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut de lege sau al celui acordat de judecătorul sindic pentru efectuarea inspecției fiscale, să se înregistreze fie un supliment al cererii de admitere a creanței inițiale, fie cererea de admitere a creanței, în cazul în care, la data deschiderii procedurii, debitorul nu figura cu obligații bugetare restante.”

36. La articolul 110, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La creanțele care beneficiază de o cauză de preferință se vor arăta titlul din care izvorăște dreptul de preferință și, dacă e cazul, motivele pentru care creanțele au fost trecute parțial în tabel sau au fost înlăturate. Pentru creanțele creditorilor care fac parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor, în tabelul preliminar de creanțe se vor menționa suplimentar înscrisurile care constată creanța și datele înscrise în registrele de publicitate.”

37. La articolul 133 alineatul (4), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) modalitatea de achitare a creanțelor curente. Dacă plata creanțelor curente nu este efectuată în ordinea scadenței, debitorul va justifica prioritizarea anumitor creanțe curente, cu respectarea principiului maximizării averii prevăzut la art. 4 pct. 1.”

38. La articolul 133 alineatul (5), litera C) se modifică și va avea următorul cuprins:

„C) transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una ori mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior ori ulterior confirmării planului; în cazul în care persoana către care se propune vânzarea bunurilor ca ansamblu independent este o persoană strâns legată de debitor, prevederile art. 154¹ se aplică în mod corespunzător, iar vânzarea se autorizează prin confirmarea planului de către judecătorul-sindic;”

39. La articolul 137, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 137. – (1) Administratorul judiciar va publica în termen de 5 zile de la expirarea termenului pentru depunerea planului un anunț referitor la acesta în BPI, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan în adunarea creditorilor, precum și a faptului că este permisă votarea prin corespondență. La cerere, planul se transmite prin poștă electronică oricărui creditor la adresa de e-mail indicată administratorului judiciar.”

40. La articolul 141, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Dacă prin planul de reorganizare s-a prevăzut lichidarea tuturor sau a unora dintre bunuri, în bloc, ca ansamblu funcțional, iar vânzarea se realizează către o persoană strâns legată de debitor, prevederile art. 154¹ se aplică în mod corespunzător.”

41. La articolul 144, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 144. – (1) Debitorul, prin administratorul special, sau, după caz, administratorul judiciar prezintă trimestrial rapoarte comitetului creditorilor asupra situației financiare a averii debitorului, precum și faptul că, prin derularea acestuia, se menține viabilitatea afacerii. Ulterior prezentării către comitetul creditorilor, rapoartele vor fi înregistrate la grefa tribunalului, iar debitorul sau, după caz, administratorul judiciar va notifica aceasta tuturor creditorilor, în vederea consultării rapoartelor.

(2) Administratorul judiciar va prezenta și situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității, în vederea recuperării acestora, care va fi avizată de comitetul creditorilor. De asemenea, va prezenta și concluziile sale privind modul de derulare a planului, precizând dacă debitorul se conformează acestuia și/sau se acumulează noi datorii.”

42. La articolul 144, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În funcție de concluziile raportului prevăzut la alin. (1) sau, după caz, alin. (2), administratorul judiciar poate solicita intrarea în faliment.”

43. La articolul 145 alineatul (1), litera D se modifică și va avea următorul cuprins:

„D. a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit dispozițiilor art. 92 alin. (5) sau ale art. 97 alin. (3¹);”

44. La articolul 154, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidatorul judiciar a inventarierii și depunerea raportului de evaluare. Bunurile vor putea fi vândute în bloc sau individual. Orice vânzare în bloc

a bunurilor, ca ansamblu independent, indiferent dacă se face în reorganizare sau în faliment, poate fi considerată transfer de active, dacă îndeplinește dispozițiile art. 270 alin. (7) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. Tipul de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două, și regulamentul de vânzare corespunzător modalității de vânzare pentru care se optează sunt aprobate de adunarea creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului judiciar. În cazul licitației publice, publicitatea se va face și prin afișare pe site-ul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România și publicare în BPI. În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, cu acordul comitetului creditorilor, lichidatorul judiciar poate să angajeze, în numele debitorului, un evaluator autorizat și să îi stabilească onorariul. Evaluatorii autorizați sunt membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele de evaluare.”

45. După articolului 154, se introduce un nou articol, art. 154¹, cu următorul cuprins:

„Art. 154¹. – (1) Vânzarea bunurilor ca ansamblu independent se poate realiza către o persoană strâns legată de debitor cu respectarea cel puțin a următoarelor cerințe:

a) să fie deschisă, competitivă, transparentă și să întrunească condițiile pieței;

b) persoana strâns legată de debitor să precizeze în ofertă că este persoană strâns legată de debitor, arătând și elementele de legătură cu acesta, potrivit art. 5 alin. (1) pct. 42²;

c) persoanele care nu sunt strâns legate de debitor au un termen rezonabil pentru a depune oferte, dar nu mai mult de 10 zile;

d) informația prevăzută la lit. b) să fie adusă la cunoștința comitetului creditorilor și a celorlalți ofertanți participanți la procedura de valorificare;

e) raport de evaluare a bunurilor ca ansamblu independent realizat de un evaluator autorizat independent; în cazul în care s-a realizat deja în cadrul procedurii o evaluare a bunurilor ca ansamblu independent, această cerință este considerată îndeplinită.

(2) Lichidatorul judiciar întocmește un raport referitor la procedura de vânzare prin care se justifică faptul că:

a) vânzarea a fost realizată în mod competitiv, transparent astfel cum rezultă din evidența persoanelor contactate și a ofertelor primite, întocmită de lichidator și că vânzarea întrunește condițiile pieței;

b) oferta considerată câștigătoare este cea mai bună ofertă depusă; în selectarea ofertei câștigătoare au fost luate în considerare și ofertele aparținând unor persoane care nu sunt strâns legate de debitor;

c) oferta asigură creditorilor un tratament corect și echitabil în sensul că aceștia nu primesc mai puțin decât suma evaluată în simularea distribuirilor de care ar beneficia în cazul vânzării fiecărui bun în mod individual, prețul propus fiind cel puțin egal sau mai avantajos decât cel estimat în cazul unei vânzări a bunurilor în mod individual;

d) oferta asigură respectarea drepturilor salariaților.

(3) În cazul vânzării bunurilor ca ansamblu independent către o persoană strâns legată de debitor, lichidatorul judiciar depune la instanță un raport în care descrie procedura de vânzare și anexează oferta considerată câștigătoare. Un anunț privind depunerea raportului se publică în BPI iar lichidatorul judiciar comunică raportul comitetului creditorilor. În termen de 15 zile de la data publicării anunțului în BPI, creditorii pot formula obiecțiuni pe care judecătorul-sindic le soluționează deodată, printr-o singură sentință, în camera de consiliu, cu citarea creditorilor care le-au formulat, a comitetului creditorilor, a lichidatorului judiciar și, după caz, a administratorului special.

(4) Judecătorul-sindic autorizează vânzarea în bloc a bunurilor ca ansamblu independent către o persoană strâns legată de debitor în cazul în care constată că procedura de selecție s-a derulat cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2). În caz contrar, judecătorul-sindic respinge cererea de autorizare.”

46. La articolul 156, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul vânzării bunurilor prin licitație publică, aceasta se va putea efectua și potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. În cazul în care adunarea creditorilor nu aprobă un regulament de vânzare, potrivit art. 154 alin. (2), sau în ipoteza în care, deși a fost aprobat un regulament de vânzare, bunurile nu au fost valorificate într-un termen rezonabil, dar nu mai mare de 12 luni, la cererea lichidatorului judiciar, aprobată de judecătorul-sindic, vânzarea bunurilor se va efectua prin licitație publică, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.”

47. La articolul 169 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 169. – (1) La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de administrare și conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, de către orice persoană fizică sau juridică care exercită controlul asupra deciziilor financiare sau operaționale ale debitorului, indiferent de calitatea formală deținută, precum și de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:”

48. La articolul 169 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea. În cazul nepredării documentelor contabile către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, atât culpa, cât și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă. Prezumția este relativă. În cazul nedepunerii culpabile a situațiilor financiare și/sau a neîndeplinirii culpabile a obligațiilor de depunere a declarațiilor fiscale, anterior deschiderii procedurii, se prezumă până la proba contrară, că nu a fost ținută contabilitatea în conformitate cu legea;”

49. La articolul 169 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) transferarea activelor sau a unei părți semnificative din întreprinderea debitorului aflat în dificultate financiară către o persoană strâns legată de debitor, cu nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 73 alin. (2¹) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu intenția de a continua activitatea prin intermediul acestei noi entități și de a sustrage activele de la urmărirea creditorilor debitorului;”

50. La articolul 169, alineatele (2), (7) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar, ori de câte ori identifică persoanele culpabile de starea de insolvență a

debitorului, va promova acțiunea în antrenarea răspunderii patrimoniale. De asemenea, poate introduce această acțiune și orice creditor interesat.

.....
 (7) În cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii în antrenarea răspunderii patrimoniale, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care nu intenționează să formuleze apel va notifica în acest sens creditorii. Împotriva acestei hotărâri, calea de atac poate fi exercitată de către orice creditor interesat.

.....
 (10) Persoana împotriva căreia s-a pronunțat o hotărâre definitivă de atragere a răspunderii nu mai poate:

a) să fie desemnată administrator sau, dacă este administrator în alte societăți, va fi decăzută din acest drept timp de 10 ani de la data rămânării definitive a hotărârii;

b) să fondeze societăți sau să dobândească o participație de control într-o nouă societate pentru o perioadă de 5 ani.”

51. La articolul 172, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 172. – (1) Odată cu cererea formulată potrivit prevederilor art. 169 alin. (1) sau ale alin. (2), administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar ori, după caz, creditorul care a formulat cererea, va putea cere judecătorului-sindic să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din averea persoanelor urmărite potrivit prevederilor art. 169. Fixarea unei cauțiuni de până la 10% din valoarea pretențiilor este obligatorie.”

52. La articolul 175, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alin. (1¹) – (1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), o procedură de reorganizare judiciară prin continuarea activității sau de lichidare pe bază de plan va putea fi închisă în baza raportului administratorului judiciar care constată îndeplinirea tuturor obligațiilor de plată asumate prin planul confirmat, chiar dacă există una sau mai multe creanțe curente ale căror existență și întindere nu au fost încă stabilite printr-un titlu executoriu sau nu au fost recunoscute de administratorul judiciar, potrivit art. 75 alin. (3), dacă cuantumul cumulat al acestora nu este de natură a determina o stare de dificultate financiară sau de a genera iminența insolvenței ori de a afecta viabilitatea întreprinderii debitorului și continuarea activității acestuia cu îndeplinirea obligațiilor, în condițiile legii.

(1²) Prin sentința de închidere a procedurii potrivit alin. (1¹), judecătorul-sindic disjunge contestația împotriva măsurii administratorului judiciar, în vederea examinării creanței potrivit dreptului comun, și dispune trimiterea la data rămânerii definitive a hotărârii, către instanța competentă, a contestației împreună cu cererea de plată, pe cale administrativă, fără a dispune formarea unui nou dosar. Societatea reorganizată va continua procesul, în condițiile legii.

(1³) Societatea reorganizată continuă procesele având ca obiect acțiuni care nu sunt în realizarea creanței și nu sunt suspendate în condițiile art. 75 alin. (1).”

Art. XXX. – (1) Desemnarea aleatorie a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar de către judecătorul-sindic, potrivit legii, se va realiza în sistem informatizat, prin intermediul unei platforme dezvoltate de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România și operaționalizate până la data de 15 aprilie 2026.

(2) Criteriile pe baza cărora se va face desemnarea și care vor fundamenta specificațiile tehnice ale platformei informatice, se aprobă prin ordin al ministrului justiției.

Art. XXXI. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor de insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 38, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – (1) Practicienii în insolvență au dreptul la onorarii pentru activitatea desfășurată, sub forma unor onorarii fixe, onorarii de succes sau o combinație a acestora, cu respectarea dispozițiilor prezentului articol.”

2. La articolul 38, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (1¹) – (1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) În procedura insolvenței, practicianul în insolvență beneficiază de un onorariu fix în primele 18 luni, care se reduce la jumătate în următorul an.

(1²) În procedurile de prevenire a insolvenței și în procedura de reorganizare judiciară, practicianul în insolvență poate beneficia, în condițiile legii, de un onorariu de succes pentru reușita restructurării/reorganizării debitorului și reinsertia acestuia în activitatea de afaceri al cărui quantum nu poate depăși 10% din sumele achitate creditorilor prin acordul/planul de restructurare/planul de reorganizare. Jumătate din quantumul onorariului de succes aprobat poate fi încasat și în cursul executării planului, dacă adunarea creditorilor decide astfel, urmând ca diferența sa fie încasată la închiderea cu succes a procedurii.

(1³) În cazul falimentului, practicianul în insolvență poate beneficia și de un onorariu de succes care nu poate depăși un procent de 10% din suma rezultată din stingerea creanțelor debitorului, în primii doi ani și jumătate, iar ulterior doar de un onorariu de succes care nu poate depăși un procent de 5% din suma rezultată din stingerea creanțelor debitorului.”

3. La articolul 38, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La stabilirea nivelului onorariului fix se vor avea în vedere următoarele tipuri de factori care reflectă gradul de complexitate a activității depuse:”

4. La articolul 38, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Nu se va putea calcula și solicita onorariu de succes în cazul stingerii creanțelor bugetare/fiscale prin dare în plată, compensare, soluționarea deconturilor de TVA cu opțiune de rambursare, soluționarea cererilor de ajustare a bazei impozabile de TVA și nici printr-o altă modalitate de stingere a creanțelor bugetare/fiscale.”

5. La articolul 42, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. – (1) În procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, practicienii în insolvență răspund, în desfășurarea activităților lor, disciplinar, administrativ, civil sau penal, după caz.”

6. La articolul 73, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) nerespectarea imputabilă a îndatoririlor profesionale prevăzute de lege în cadrul procedurilor de prevenire a insolvenței și de

insolvență, în măsura în care fapta practicianului nu constituie o altă abatere disciplinară;”

Art. XXXII. – (1) Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi în temeiul Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, rămân supuse legii aplicabile anterior intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepțiile prevăzute la alin. (2) – (12).

(2) Termenul prevăzut la art. 48 alin. (8) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, se aplică cererilor de anulare formulate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Termenul prevăzut la art. 51 alin. (6) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, se aplică contestațiilor formulate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Dispozițiile art. 59 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, se aplică rapoartelor lunare depuse după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Dispozițiile art. 97 alin. (3¹) coroborate cu prevederile art. 58 alin. (1) lit. b¹) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta lege se aplică procedurilor în care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului nu a fost încă depus la dosarul cauzei.

(6) Dispozițiile art. 102 alin. (1¹) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică cererilor de admitere a creanței creditorilor bugetari dacă la data intrării în vigoare a prezentei legi nu s-a împlinit termenul de efectuare a inspecției fiscale pe baza analizei de risc.

(7) Prevederile art. 133 alin. (5) litera C) coroborate cu dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 42² din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta lege, se aplică vânzărilor către persoane strâns legate de debitor care au loc după data intrării în vigoare a prezentei legi, dacă până la această dată nu a fost publicat tabelul definitiv de creanțe.

(8) Dispozițiile art. 137 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică planurilor de reorganizare care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu au fost încă depuse la dosarul cauzei.

(9) Prevederile art. 141 alin. (4) coroborate cu dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 42² din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta lege, se aplică vânzărilor către persoane strâns legate de debitor care au loc după data intrării în vigoare a prezentei legi, dacă până la această dată nu a fost încă aprobat planul de reorganizare de adunarea creditorilor.

(10) Dispozițiile art. 144 coroborate cu prevederile art. 58 alin. (1) lit. b¹) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică rapoartelor trimestriale prezentate comitetului creditorilor după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(11) Dispozițiile art. 145 alin. (1) litera D) coroborate cu prevederile art. 97 alin. (3¹) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică procedurilor în care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului nu a fost încă depus la dosarul cauzei.

(12) Prevederile art. 154¹ coroborate cu dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 42² din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta lege, se aplică vânzărilor către persoane strâns legate de debitor care au loc după data intrării în vigoare a prezentei legi în cadrul procedurilor de insolvență simplificată sau de faliment, în ambele situații dacă nu a fost depus încă la dosarul cauzei raportul de evaluare a bunurilor din averea debitorului.

Art. XXXIII. – După articolul 19 din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 19¹, cu următorul cuprins:

„Art. 19¹. – (1) În scopul realizării activităților de control și de cercetare a evenimentelor, personalul din cadrul Inspecției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de muncă care ocupă funcții publice specifice, poartă înregistratoare audio-video portabile de tip body worn camera și au dreptul ca, pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, să fixeze cu

să fixeze cu mijloace foto-audio-video din dotare, activitățile desfășurate la locul de muncă controlat, fără consimțământul persoanelor vizate.

(2) Autoritatea poate păstra imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video obținute potrivit alin. (1) pe o perioadă de 6 luni de la data obținerii acestora, cu excepția situațiilor în care sunt utilizate în cadrul unei proceduri judiciare, caz în care acestea urmează regimul probelor. La împlinirea acestui termen, imaginile și/sau înregistrările se distrug prin proceduri ireversibile.

(3) Se interzice prelucrarea datelor cu caracter personal conținute de imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video în alte scopuri decât cele în care au fost colectate, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege și numai dacă sunt asigurate garanțiile necesare pentru protejarea drepturilor persoanelor vizate.

(4) Înregistrarea și fixarea de către personalul menționat la alin. (1), a activităților specifice, prin utilizarea mijloacelor foto-audio-video din dotare, precum și păstrarea înregistrărilor audio și/sau video și a imaginilor fotografice astfel obținute se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

(5) Procedura privind înregistrarea și fixarea cu mijloace foto-audio-video din dotare a activităților specifice prevăzute la alin. (1) și (2), stocarea și accesarea acestora, se stabilește prin ordin al Ministrului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.”

Art. XXXIV. – La articolul 260, alineatul (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, primirea la muncă a uneia sau a mai multor persoane fără încheierea unui contract individual de muncă, potrivit art. 16 alin. (1), se sancționează cu amendă de 40.000 lei pentru fiecare persoană astfel identificată, fără a depăși valoarea cumulată de 1.000.000 lei.”

Art. XXXV. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 iunie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică, după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (5²), (5³) și (5⁷) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5²) Operatorilor economici care dețin licență clasa a II-a le este interzisă prestarea oricăror activități conexe în domeniul jocurilor de noroc, conform prezentei ordonanțe de urgență, în legătură cu orice operator care oferă pe un domeniu de internet sau subdomenii ale acestuia conținut integral sau parțial în limba română sau o limbă de circulație internațională și acceptă operațiuni de depunere și retragere fonduri bănești în lei sau alte monede, inclusiv criptoactive, și care permite accesarea domeniului de internet sau a platformei de joc de către participanții la joc de pe teritoriul României, fără a deține licența clasa I și autorizații valabile emise de O.N.J.N.

(5³) Operatorilor economici care dețin licența clasa a II-a le este interzisă prestarea oricăror servicii în legătură cu domeniile de internet înscrise pe «lista neagră» publicată de O.N.J.N., dacă accesul la jocurile de noroc pentru participanții la joc care accesează platforma de joc de pe teritoriul României nu este restricționat.

.....
(5⁷) Ori de câte ori constată că entitățile care nu dețin licență clasa I permit accesul la jocurile de noroc pentru participanții la joc care accesează platforma de joc de pe teritoriul României, operatorii economici prevăzuți la alin. (5⁵) trebuie să blocheze accesul participanților la joc la sistemul informatic și să solicite imediat entității care nu deține licența clasa I să remedieze situația creată.”

2. La articolul 7¹, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Organizatorii de jocuri de noroc pot pune la dispoziția participanților la joc terminale de pariare autonome, exclusiv în scopul utilizării pentru activități de jocuri de noroc tradiționale de tip pariuri.”

3. La articolul 15 alineatul (2), litera f¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f¹) mijloacele de joc tip slot-machines, precum și terminalele de tip VLT sunt dotate cu un sistem de geolocalizare, care să permită identificarea poziției fizice, în perioada în care acestea se află pe teritoriul României, în oricare dintre stările: în exploatare, în stocare, în tranzit sau în mentenanță;”

4. La articolul 25 alineatul (1), literele m) și n) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„m) prestarea oricăror activități conexe în domeniul jocurilor de noroc, conform prezentei ordonanțe de urgență, în legătură cu orice operator care oferă pe un domeniu de internet sau subdomenii ale acestuia conținut integral sau parțial în limba română sau o limbă de circulație internațională și acceptă operațiuni de depunere și retragere fonduri bănești în lei sau alte monede, inclusiv criptoactive, și care permite accesarea domeniului de internet sau a platformei de joc de către participanții la joc de pe teritoriul României, fără a deține licența clasa I și autorizații valabile emise de O.N.J.N.;

n) prestarea oricăror servicii în legătură cu domeniile de internet înscrise pe «lista neagră» publicată de O.N.J.N., dacă accesul la jocurile de noroc pentru participanții la joc care accesează platforma de joc de pe teritoriul României nu este restricționat;”

Art. XXXVI. – Scutirile/reducerile de la plata impozitelor și taxelor locale acordate înainte de data de 1 ianuarie 2026 în cadrul schemelor de ajutor de stat rămân valabile în condițiile stabilite prin schemele de ajutor de stat aflate în desfășurare.

Art. XXXVII. – Ordinul președintelui Autorității Vamale Române prevăzut la art. 20¹ alin. (6) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, se emite în termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

Art. XXXVIII. – În aplicarea art. 5³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind

organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2013, cu modificările și completările ulterioare, toți funcționarii publici care la data intrării în vigoare a prezentei legi ocupă funcții publice în cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, vor fi supuși testării psihologice în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi și ulterior o dată la doi ani.

Art. XXXIX. – (1) Prezenta lege reglementează unele măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice, pentru a consolida capacitatea financiară a României pe termen lung, astfel încât statul român și unitățile sale administrativ-teritoriale să poată susține din fonduri publice finanțarea tuturor categoriilor de servicii publice destinate cetățenilor la un nivel calitativ și competitiv impus de standardele europene prin regulamentele existente.

(2) Pentru atingerea scopului menționat la alin. (1) prezenta lege reglementează următoarele categorii de măsuri:

a) măsuri financiar-fiscale pentru a asigura redresarea financiară și utilizarea judicioasă și realistă a resurselor statului român, a gestiona corespunzător prin politici fiscale prudente zonele de optimizare fiscală, a restructura și gestiona facilitățile fiscale în perioade de deficit bugetar excesiv;

b) măsuri în scopul consolidării disciplinei financiar-fiscale, precum și pentru a valorifica în mod corespunzător resursele statului român și a unităților sale administrativ-teritoriale;

c) măsuri pentru consolidarea capacității administrative a unor instituții/autorități publice;

d) măsuri pentru creșterea gradului de recuperare a creanțelor datorate bugetului de stat în proceduri administrative și judiciare și de responsabilizare a participanților în respectivele proceduri;

e) măsuri care să faciliteze transparența activităților derulate la nivelul autorităților de stat și de asigurare a unei colaborări interinstituționale eficiente.

(3) Pentru a asigura scopul menționat la alin. (1) obiectivele prezentei legi sunt:

a) utilizarea eficientă a resurselor statului român prin gestionarea prudentă a zonelor de optimizare fiscală, respectiv pentru a asigura un tratament egal, nediscriminatoriu și transparent al tuturor plătitorilor de impozite și taxe;

b) restructurarea facilităților fiscale mai ales a acelor categorii de facilități fiscale care și-au atins obiectivele, iar menținerea acestora nu se mai justifică în perioade de deficit bugetar excesiv;

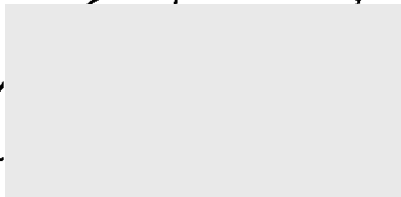
c) reșezarea sistemului de impunere în sfera taxelor și impozitelor locale;

d) instituirea unor noi reglementări fiscale pentru contribuabilii plătitori de impozit pe profit;

e) utilizarea eficientă a fondurilor publice alocate pentru finanțarea diferitelor categorii de servicii publice la nivelul autorităților publice centrale, autorităților publice locale, instituțiilor publice de interes.

Această lege a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 114 alin. (3) din Constituția României, republicată, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună din data de 1 septembrie 2025.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

SORIN-MIHAÎ GRINDEANU

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

MIRCEA ABRUDEAN

București,
Nr.